

REDACȚIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografia.
BRĂȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se retrimit.
 INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
 următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf.
 Max. Augenthaler & Emmerich Leiser.
 Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
 A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein Bernat. În Ham-
 burg: Wardeyl & Liebmann.
 PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 riă garmond pe o coloană 6 cr.
 și 30 cr. timbru pentru o pu-
 blicare. — Publicări mai dese
 după tarită și învoială.
 RECLAME pe pagina a 3.a o
 seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

(Număr de Duminică 9)

„GAZETA” ieșe în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 30, etajul
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe 3
 luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 46.—Anul LXII.

Brașov, Duminică 28 Februarie (12 Martie).

1899.

Instalarea Metropolitului Mețianu.

La Sibiu se petrece mâne un act de cea mai mare importanță pentru biserica și națiunea română. Scaunul veduiv al Metropoliei noastre greco-orientale este éráși ocupat. Cel ce va fi mâne introdus de congresul național bisericesc cu totă pompa și cu toate onorurile convenite în acest înalt post este un bărbat cunoscut și mult simpatic Românilor, — este un arhiepiscop, care cu vrednicia, cu dibăciă, cu mult zel și pricepere a știut să cârmuească vasta diecesă a Aradului ca episcop timp de aproape un pătrar de veac în cele mai grele împrejurări, prin cari a trecut neamul nostru dela marea epocă de renaștere și de regenerare națională încóce.

Să mai spunem óre și cu această ocaziune solemnă, ce rol însemnat are un arhiepiscop în viața poporului nostru, ce mare înriurintă poate avé el și ce mult însemnatore este atitudinea lui tocmai în aceste vremuri, când luptătorii pentru înaintarea și cultura neamului, pentru apărarea lui în contra tuturor uneltirilor dușmane, își află ultimul lor refugiu înderétul întăririlor vieții noastre naționale bisericesci?

Cu atât mai mare este și trebuie să fiă misiunea celui dintâi între arhiepiscopi, a capului bisericeii, care are să îndrume, să îmbărbăteze, să disciplineze și să însuflească întreg clerul și poporul Metropoliei spre binele și înflorirea bisericeii și a națiunii.

Nici-odată nu s'a simțit mai mult ca acum necesitatea la noi Românilor, ca să ne consolidăm pe toate terenele, dintre cari ađi cel mai principal este, cum am đis, terenul de activitate bisericescă-culturală. Nici-odată n'a fost mai mare lipsă de-o conlucrare frățească a tuturor factorilor bisericeii române greco-orientale.

Grație luptelor și stăruințelor neobosite ale bărbaților pėtrunși de binele neamului nostru și de marea și sfânta chiamare a bisericeii în sinul lui, această biserică a ajuns a se bucura de-o constituțiune pėtrunsă de spiritul cel mai democratic. Ca toate aședămintele noastre însă, și constituția bisericeii române gr. or. este espusă periculelor. Ea trebuie să fie susținută și consolidată, ceea ce se poate însă numai atunci face cu succes, când va domni deplină armonia între toți fiii bisericeii și când întreg clerul și poporul va fi pėtruns de același nobil zel și de aceeași nobilă țință, fiind legați strins prin iubire și încredere de capul și conducătorul lor.

Trecutul arhiepiscopului, care este sėrbătorit astăđi și salutat ca Arhiepiscop și Metropolit de cătră credincioșii săi și de cătră toți Românilor de bine în noua sa residență, doveđile de hărniciă și de energie, ce le-a dat ca episcop, dér mai mult reminiscențele, ce le are din anii tinerețelor sale, când a crescut, s'a dezvoltat și s'a pregătit pentru o chiamare atât de nobilă și sfântă, — reminiscențe ale celei mai mărețe epoci a redeseptării conștiinței naționale în sinul Românilor; toate acestea ne îndreptătesc a spera firm, că Metropolitul Ioan Mețianu va fi în noul său post conștiință de marea și sfânta sa chiamare și îndatorire față cu biserica și cu națiunea, al cărui fiu credincios a fost întot-deuna.

De aceea măreța serbare a instalării, ce se face mâne în Sibiu, este o serbare de bucuriă, de care se împărtășesc ađi inimile tuturor Românilor de bine.

Dumnezeu să întărească puterile și să lungescă firul vieții noului Arhiepiscop și Metropolit, ca prin înțelepciunea, prin zelul și energia sa probată să pótă satisfacă marelor speranțe și așteptări, cu cari sunt aștinate ađi asupra sa privirile întregii noastre bisericeii și națiuni!

Revista politică.

Săptemăna acésta a fost mai liniștită înăuntru. După prezentarea noului guvern, **dieta ungară** și-a început lucrările, ca în zilele cele bune. Ea a desbătut și primit proiectul de **indemnitate** și proiectele de **recruți**, ér acum desbate proiectul despre **provisorul pactului**. Guvernul speră, că va trece cât mai curênd și acest proiect prin desbaterile dietei, de-ore-ce el n'are acum opoșanți decât pe cei din partida kossuthistă.

Noul ministru-președinte a primit alaltă-eré în audiență pe mai mulți **fișpani**. La salutarea acestora ministrul a răspuns, că nu dorește dela ei nimic alt-ceva, decât să realizeze în mic ceea-ce el a vestit în mare cu ocazia prezentării guvernului său în cameră. Mulți đic, că d-l Szell a înțeles cuvintele lui așa, că cere dela fișpani să fiă dreți și să esecute legile cu dreptatea față de toți cetățenii. Vorba e frumoasă, dér să așteptăm faptele și să nu uităm, că tocmai d-l Szell a đis în vorbirea sa program, că va lucra și el, ca și înaintășii săi, la construirea statului național maghiar unitar.

Abia noul guvern unguresc și-a început activitatea, și étă, că **nouă piedeci și greutăți** răsar în calea lui. Austriacii nu sunt de loc încântați de formula lui Szell cu privire la pact. Formula acésta pretinde, ca Austria să primescă o unitate vamală pe cinci ani și o comuniune a privilegiului băncii austro-ungare pe unspre-dece ani. În contra acestei formule s'au ridicat voci în presa din Austria și se đice, că chiar în sinul cabinetului austriac ea întâmpină opoșiune. Austriacii đic, că decă unitatea vamală se stabilește numai pe cinci ani, ér comuniunea băncei pe unspre-dece ani, cea dintâi pótă să înceteze înainte de cea din urmă, și ast-tel mânilor Austriei totuși să fiă

legate în paguba ei și în folosul Ungariei. Neînțelegerile acestea pot încă să rėstórne toți calculii și toate formulele lui Szell, și lucrurile să rėmână tot încurcate.

In politica esternă și comercială a monarhiei austro-ungare se pre-gătesce o mare schimbare. Este vorba, că ministru de esterne austro-ungar nu mai pótă privi cu mânilor încrucășate la cuceririle ce le fac cele-lalte state în China, ci voesce, ca și **Austro Ungaria** să-și ia partea sa de pradă din **imperiul chinez**. Germania, Anglia, Rusia și-au luat-o, acum încercă să și-o ia și Italia, de ce dér n'ar încerca și Austro-Ungaria să-și pună piciorul pe pământul acelei părți din lume, la care lichnesc toate puterile? Austro-Ungaria ar voi adecă să cuprindă teritorul, care împrejmuiesce golful **Nam-Huan**, nu însă pe vecie, ci numai ca „proprietate arendată”. Aici va construi linii ferate și va deschide mine etc.

Toate acestea se petrec în ajun de a-se deschide conferența de pace și desarmare propusă de Țarul. Popórele din lumea întregă s'au bucurat de planul Țarului, dér Europa și-a vedut de trebă, a mers și merge înainte cu **inarmările generale**. În fruntea statelor europene stă pe terenul inarmărilor **Germania**. Numai zilele acestea comisiunea bugetară a dietei imperiale din Berlin a votat sporirea recruților la an cu 16,271 ómenii așa fel, ca până la 1903 contingentul de pace al armatei să fiă 495,500 ómenii; pe lângă acésta turenuri noué, puscii și alte armaturii. Urméză **Anglia**, care cheltuesce anual 280 milioane numai pentru flota ei puternică. Ea vré să-și mărească flota cu alte corăbii și cu 5000 de matrosi, ca și când s'ar pregăti de răboi cu lumea întregă pentru posesiunile ei din Asia și Africa. Dér **Francia** ce face? Ministrul ei de răboi a declarat într'una din ședin-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”.

Ioan Mețianu.

Punem în fața cetitorilor noștri câte va schițe biografice din viața bărbatului sėrbătorit ađi, a Înalt Prea Sântiei Sale părintelui Arhiepiscop și Metropolit **Ioan Mețianu**, chiamat de-a conduce de-acum înainte naia bisericeii române gr. or. din Transilvania, Bănat și Țera ungurescă. Facem numai un scurt extras din datele publicate până acum, căci o descriere amănunțită a vieții și activității sale pe toate terenele, este rezervată aceluia, care va scrie istoria timpurilor noastre.

Ioan Mețianu este fiu éșit din sinul poporului. S'a născut în 9 Maiú 1828 în comuna fruntașă Zėrnesci, lângă Brașov. Tatăl său, Bucur, a fost cantor la biserică și proprietar de frunte în Zėrnesci, ér mamă-sa,

Maria, a fost fiica fostului protopop de-acolo Ioan Baiul.

Micul Ioan, când era abia de trei ani, rămase orfan de tată. Mamă-sa a fost singura lui crescătoare. Ea l'a dat întâi la școla elementară din Zėrnesci. Dovedind talent și spor în studii, mamă-sa l'a trimis mai târziu la Brașov, unde după absolvarea școlilor normale, nefiind aici pe acei timp școle medii romănesci, a intrat în gimnasiul romano-catolic, avênd aici profesori pe Iacob Mureșianu și mai târziu și pe Andreiu Mureșianu.

De aici trecu mai târziu la liceul romano-catolic din Clușiu, unde a terminat cursurile filosofice. După asta intră la 1847 în institutul teologic din Sibiu, pe care-l absolvă în 1850.

În același an, după absolvarea teologiei, tinêrul Ioan Mețianu, la îndemnul mai multor bărbați fruntași de ai noștri, primi postul de protonotar al Branului, deorece în

acel timp la Români se simțea mare lipsă de bărbați capabili de-a fi aplicați în posturi civile, dela cari până atunci Românilor greco-orientali din Transilvania și cu deosebire cei de pe teritorul fondului regiu, au fost eschiși. În anul următor ocupă același oficiu în comuna sa natală Zėrnesci.

În 1853 se întórse éráși în sinul clerului, fiind hirotonit ca preot de episcopul Șaguna în 5 Novembre 1853 și instituit paroch în comuna Rėșnov, care pe atunci se ținea de protopresbiteratul III al Brașovului.

Preotul Ioan Mețianu era căsătorit din Novembre 1850 cu Maria Nan, fiica parochului Ioan Nan din Rėșnov, antecesorul său în parochiă. Din acésta căsătorie au avut 8 copii, dintre cari astăđi mai sunt în viață numai trei, anume: **Maria**, măritată după d-l Nicolae Garoiu, cunoscutul fruntaș, avocat și proprietar în Zėrnesci; **Iancu**, doctor în drepturi și proprietar tot în Zėrnesci, și **Eu-**

gen, doctor în drepturi și avocat în Brașov.

În 1857 Mețianu se strămută ca paroch în Zėrnesci, unde prin însușirile sale eminente a atras atențiunea episcopului Șaguna, care în 1858 l'a numit administrator al protopopiatului Brașov III, devenit vacant, cu reședința însă în Zėrnesci, ér după doi ani și jumătate fu numit protopresbiter definitiv al acestui tract.

Ca șef al tractului, Ioan Mețianu s'a distins prin un escelent spirit organizator pe toate terenele vieții noastre publice. Cu deosebire pe terenul școlar și bisericesc el a lucrat mult; a zidit din nou mai toate edificiile școlare și le-a provêdut cu cele de lipsă și cu învățători buni, el a organizat și provêdut cu dotațiune toate parochiile din tractul său. Pentru a asigura viitorul școlilor și bisericeilor, el a stăruit mult pentru înființarea de fonduri preoțesci și școlare și pentru

tele camerei din Paris, că nu poate scări budgetul armatei de 875 milioane franci, și-i pare rău, că nu poate să creeze noi soldați, ca Germania. Dér Francia își ajută alt-fel: va introduce o nouă pușcă în armată și spune ministrul ei, că nu este pe lume armă mai bună, decât pușca și tunul frances. Dér nici Turcia nu se lasă mai în urmă. Și ea crează nouă regimente în Macedonia și trimite sute de mii de puscă în provinciile amenințate. Trei corăbii mari încărcate cu puscă și material de război a trimis spre armarea Albanilor mohamedani. Armază apoi și micile state din Balcani. Serbia, de pildă, mărește contingentul batalionelor, pentru-ca la timp să fie și ea pregătită, când va răsări marea și a tragerii pe sémă în Balcani. — Astfel armază cu toții în toate părțile, „pădënd“ pacea cu sabia în mână.

*

Pentru caracterizarea situațiunii politice în Balcani, este de remarcă conflictul, ce s'a ivit acum între Serbia și Rusia. Representantul Rusiei în Belgrad, Șadovsky, a părăsit capitala sêrbescă din cauză, că n'a fost invitat la sêrbările și la prânțul curții dat din prilejul aniversării proclamării Serbiei, ca regat. Se dice, că neinvitarea lui s'a întâmplat pentru purtarea desprețuitoare dovedită față cu Milan, tatăl regelui, cu care ocolia orî-ce contact personal, pe când din contră Șadovszky căuta orî-ce prilej de-a sta în legătură cu opoziția sêrbescă. Conflictul acesta are pôte cause mai adênci, deore-ce de bună sémă reprezentantul rusesc din Belgrad n'a lucrat de capul sêu și fără scirea celor din Petersburg, cari au privit tot-déuna cu ochi rîi domnia lui Milan, pe care-l bănesc ca agent al Austro-Ungariei.

Circulară de adio.

În ajunul plecării sale de la Arad și a despărțirii de diecesă, I. P. S. Sa Ioan Meșianu a adresat clerului și poporului eparhial următoarea circulară de adio:

Când providința divină, în sfaturile ei cele necuprinse de mintea noastră, a chemat la sine, pe bunul și prea demnul nostru Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul: tot-odată așa a binevoit a dispune, ca eu să fiu ales prin reprezentanții clerului și ai poporului nostru, și apoi înțarît și de Majestatea Sa preagloriosul nostru Impêrat și Rege Francisc Iosif I, la înalta demnitate de Archiepiscop și Metropolit al bisericii noastre naționale, din această iubită patrie.

Deși mulțămît cu pozițiunea mea de

până acuma, nici acuma n'am căutat aceea faințare, precum n'am căutat-o nici la alegerea mea de episcop, când mă aflam mulțămît, într'un oficiu modest, departe de diecesa Aradului: ci din contră, și acuma ca și atunci, adese-orî m'am rugat Domnului, în internul meu. Să trecă dela mine aceea sarcină grea, mai ales acuma la etatea mea înaintată; dér decă prea bunul Dumnezeu totuși a binevoit a mă chema la aceea, nu m'am putut retrage, ca să nu păcătuesc înaintea lui.

În urma acestora, avênd în curênd a mă despărți de voi, iubit cler și popor, între cari am fost aprôpe 24 de ani, și cu cari am împărțit împreună bucurii și dureri, greutăți și neajunsuri, dîle bune ca și cele rele, câte au trecut peste noi; dic, avênd a mă despărți de voi, pe cari v'am păstorit cu totă îngrijirea și iubirea, și la a căror înaintare spre bine și fericire am cugetat și am lucrat ziua și noaptea: mai înainte de a face această mă simțesc dator a implini o ferbinte dorință a sufletului meu, și a vă mulțami tuturor din inimă, pentru dragostea cu care m'ați întâmpinat și pentru sprijinul ce mi-ați tins, în gréua mea chemare. Acesta mulțămire vi-o adresez tuturor, începênd dela venerabilii membrii ai sinodului eparhial, dela onorabilii protopresbiteri, preoți și învățători, până la toți onorații noștri poporeni, de orî ce stare și pozițiune, rugându-vă pre toți să-mi păstrați și în viitor aceeași dragoste, și să-mi tindeți și în chemarea mea cea nouă același sprijin, asigurându-vă și din parte-mi, că și eu vă voi păstra dragostea de până acuma, și voi fi tot cu aceeași îngrijire și de voi, precum am fost și în trecut.

Mi cade foarte greu această despărțire de voi iubitorilor; mă mângai însă, că prin depărțarea mea dintre voi, nu se altereză acea legătură canonică dintre noi, legătura cea nealterabilă a dragostei evanghelice, ast-fel, că și în noua mea pozițiune, nu voi fi numai al celorlalți frați, ci și al vostru, și al tuturor fraților noștri din întreaga metropolie. Și așa acea mare și sfântă legătură a dragostei evanghelice dintre noi, nu se desface; ci eu o voi continua în tot restul zilelor vieții mele.

Mă mângai, că în timpul cât am fost între voi, am lucrat din toate puterile mele la implinirea misiunii mele. Voi înși-vă imi sunteți martori, cum am lucrat la întărirea voastră în credința cătră Dumnezeu, la ținerea tot mai cu tăria la sfânta religiune strămoșescă; la lățirea învățaturii și culturii morale-religiöse; la zidirea mai multor bisericilor; la sporirea și dezvoltarea școlilor noastre confesionale; la înființarea seminarului și alumenelor ce se ved; la sporirea fondurilor și fundațiunilor, și prin toate acestea, la creșterea tot mai multor bărbați luminați și din națiunea noastră, cari să fiă tot atâția luminați, conducători și sprijinitori ai clerului și poporului nostru, biserica noastră cea vie.

Decă, și într'u cât voi fi satisfăcut eu așteptărilor voștre, această mai bine o scie Dumnezeu, carele cunoșce nu numai cugetele, ci și puterile omului; dér apoi o sciti și voi, ér decă vă veți aduce aminte în ce stare erau lucrurile în diecesă la venirea mea aici și decă veți mai cugeta și la greutățile timpurilor, cari au trecut peste noi, în decursul celor aprôpe 24 de ani ai archieriei mele, atunci și mai bine veți scia apreția nisuintele mele.

Din parte-mi sunt liniștit în sufletul meu, că în tot decursul archieriei mele, am lucrat din toate puterile la apropierea tuturor alor noștri tot mai mult de lumină și cultură, și prin acestea de bine și fericire, scopul suprem al omului. Decă însă nu-mi va fi succes a atinge această în acea măsură, precum ași fi dorit și eu însumi, din inimă, cauza pot fi nu numai greutățile timpului, dér și împrejurarea, că de multe-orî n'am întâmpinat sprijinul necesar, din toate părțile de unde eram în drept a-l aștepta.

Cu asemenea mângaieri mă despart de voi, iubitorilor, și condus de dragostea și îngrijirea, ce am și în viitor spre voi; condus de cea mai ferbinte dorință, de a auzi și după mergerea mea de aici, — că înaintați frumos în cele bune și folositoare, vă sfătuesc și prin această părintesce, precum v'am sfătuit la toate ocaziunile și prin toate scrierile mele pastorale cătră voi, să trăiți în pace, în dragoste frățescă, și în bună înțelegere, atât voi între voi, cât și cu ceilalți compatrioți de altă limbă și religiune; să căutați cu îngrijire unul făcările de trebile și afacerile voștre; să țineți cu totă tăria la biserica străbună și la școlă confesională. Căci biserica și școlă sunt acele aședăminte sfinte, din cari izvorește binele și fericirea tuturor popórelor și așa și binele și fericirea noastră.

Prin biserică și școlă ne întărim tot mai mult în credința în Dumnezeu și în dragostea creștină, în iubirea de Dumnezeu, în iubirea de-aprôpelui; în iubirea de neam și de patriă: apoi ne dezvoltăm și ne luminăm tot mai mult puterile sufletesci, și așa cu ajutorul lui Dumnezeu, și al deșteptării și luminării noastre, putem spera, să ajungem sôrte tot mai bună, și viitor tot mai îmbucurător.

De aceea vă și pun la inimă să îngrijiiți, din toate puterile voștre, de acele aședămintele sfinte, adecă de biserică și școlă.

Spre scopul acesta voind eu și din parte-mi, a vă premerge și cu un modest exemplu, de interesul ce-l port față de acele aședămintele sfinte; dér tot-odată a vă și arăta tuturor, și mai ales preoților, că avem cu toții mare datorință a face și noi tot ce putem, nu numai o cuvântul, dér și cu fapta, pentru biserică și școlă: înainte cu 20 de ani, vedênd de-oparte lipsa, ér de alta folosul unei tipografii diecesane, din banii mei am înființat tipografia noastră diecesană și am donat-o diecesei cu re-

serva, ca atât valórea, cât și venitul ei, să-l pot închina unui scop de binefacere ce-l voi alege eu însu-mi.

Averea acelei tipografii a crescut până acuma la suma de peste 45000 fl., patru-șeci și cinci de mii florini, cătră care afară de ce am mai dat la Seminarul și la alte scopuri de binefacere, mai adaugênd eu și acuma, din cruțarea mea 10,000 fl., adecă de ce mii florini în bani gata depuși la cassa consistorială, întreaga această avere de peste 55000 fl., cincideci și cinci de mii florini, o destinez de tond nealienabil diecesan din al cărui venit să se ajutoreze bisericile sêrăce din diecesa Aradului, la zidiri și înzestrarea lor cu cele necesarii, după dispozițiunile ce voi face eu într'o scrisore separată, cătră Veneratul Consistoriu de aici.

Din acestea invederând, că venitul tipografiei, dela înființarea ei până astăzi a fost, precum va fi și în viitor, al iubitorului nostru popor, pentru a-se ajutama la zidirea bisericilor: este datorința noastră a tuturor a sprijini acea tipografă diecesană, căci prin ea sprijinim poporul la zidirea bisericilor sêrăce.

Cătră acestea mai donez diecesei și modesta mea bibliotecă.

Ași fi dorit din inimă, iubitorilor, să fi putut face daruri și mai mari; dér n'am ajuns a face această din cauză, că dotațiunea mea, până în ziua de azi, este tot cea veche, din timpul de mai înainte; tot aceea ce au avut-o și fericirii mei predecesori; ba la regularea încasării prin consistoriu, am mai resignat la o parte, și din aceea, pe sémă fondului sidoxial.

Cu acestea încredințându-vă pre toți, mari și mici, bogați și sêraci, bunăvoinței prea bunului Dumnezeu, și implorând din adêncul sufletului meu binecuvântarea Cerului asupra voastră, asupra caselor și familiilor voștre, asupra lucrărilor și întreprinderilor voștre, acum și într'u mult timp fericiti, am rēmas și mai departe.

Arad, în 18 Februarie 1899.

Al Vostru de tot binele voitor Episcop
Ioan Meșianu, m. p.

Primirea Metropolitului.

I. P. S. Sa Metropolitul Ioan Meșianu, a plecat din Arad Miercuri la amiazi cătră Sibiu. Pretutindeni la gări, unde se opria trenul, înaltul prelat a fost întâmpinat și salutat de o mare mulțime de popor în frunte cu preoții și învățătorii.

La plecarea din Arad, Metropolitul fù însoțit la gară de lume multă în frunte cu inteligența aradană. La gările din Radna, Soborșin, Zam, Ilia Mureșană, Deva, Simeria, Orăștie, Vințul de jos, Sebeșul-săsesc poporul și inteligența, preoțime și învățătorime au salutat pe mult așteptatul Cap al Metropoliei. La Miercuria I. P. S. Sa a poposit peste noapte, primit fiind în casa ospitală a protopopului Ioan Droc.

îndeștrarea parochiilor cu porțiuni canonice. După-ce intră în valóre articolul de lege LIII din 1868 privitor la egala îndreptățire a confesiunilor, Meșianu fără preget făcù tot ce i-a stat în putință pentru ca preoții și învățătorii români din comunele mestecate cu Sași să se fiă dotați din venitele comunale în mod relativ egal cu preoții și învățătorii sași. Ostenelile nu i au rēmas zadarnice, căci nicăiri în Transilvania bisericile și școlile românesci din comunele mestecate nu trăgeau în acel timp atâtea folóse din venitele comunale, ca protopopiatul lui Meșianu.

Ca protopop însă Ioan Meșianu nu s'a mărginit numai la activitatea desfășurată pe terenul strîns bisericesc și școlar, ci el a luat parte mai la toate adunările naționale mai însemnate. În 1864 fù deputat la dieta din Clușu ales din partea districtului Făgăraș, ér după introducerea constituției fù membru conducător

în congregația comitatului Făgăraș unde Meșianu a luptat mult pentru susținerea limbii române în officii etc

Ca un fapt caracteristic din viața protopopului Ioan Meșianu se amintesc și intervenirea lui pentru a înceta persecuțiile în contra acelor părinți din cercul Braului, ai căror fii, în urma referințelor de pe-atunci, se retrăgeau dela obligamentul militar, ér de altă parte interveni pe lângă popor, ca să satisfacă de bună voiă obligamentului militar. Intervenirea avù succes, poporul se supuse de bună voiă, persecuțiile încetară și protopopul Meșianu, la recomandarea fericitului Șaguna, fù distins pentru acest merit al sêu din partea monarhului cu „crucea de aur cu corónă“.

Meșianu, ca protopop și paroch, s'a distins ca unul dintre cei mai capabili bărbați ai bisericii, din care cauză el și era invitat la toate adunările mai însemnate bisericesci și naționale de pe acel timp. După

reactivarea Metropoliei române gr. or., el fù ales deputat la toate sinódele și congresele naționale-bisericesci, luând parte în același timp în cele mai însemnate comisuni. La congresul electoral național-bisericesc din 1873 lui i-s'a încredințat onorifica misiune de-a conduce actul alegerei de archiepiscop și metropolit.

În 1874 Meșianu fù ales din partea sinodului eparhiei Aradului ca vicar episcopesc și conducător al afacerilor bisericesci din districtul Oradiei-mari. Ca vicar, lucrul cel dintăi al lui a fost să cerceteze poporul, bisericile și școlile din o mare parte a districtului sêu consistorial, prin ceea ce a devenit foarte iubit de credincioșii sêi. Ca vicar a intrat în cinul monachal, fiind primit din partea egumenului sêrb al mănăstirii dela Hodoș-Bodrog.

Ca vicar la Oradea-mare Meșianu a stat numai 8 luni, căci în

3 (15) Febr 1875, sinodul eparhial al diecesei Aradului l'a ales episcop în-locul fostului episcop Miron Romanul, care devenise Metropolit la Sibiu. A fost chirotonit archiereu în 30 Martie 1875 prin metropolitul Miron Romanul și episcopul de atunci al Caransebeșului, Popasu, ér instalarea în scaunul episcopesc s'a făcut în 20 Aprilie st. v. 1875 prin actualul episcop al Caransebeșului Nicolae Popea, pe atunci vicar archiepiscopesc.

Ca episcop, Ioan Meșianu și-a câștigat în decursul celor 24 de ani ai archipăstoririi sale merite neperitóre. El a fost un adevêrat reorganizator al diecesei sale. Pe terenul școlar și bisericesc mai ales, diecesa Aradului a luat sub conducerea Prea Sântiei Sale un avênt, pe care l'am vădut pus drept model chiar și din partea altor confesiuni.

Încă în primul an după ocuparea scaunului episcopesc, Ioan Meșianu s'a apucat să reorganizeze ins-

Aici Metropolitului i se făcu o primire din cele mai frumoase. Era adunat la Miercurea un număr foarte mare de popor, Români din întreg tractul. După salutarea protopopului Droc, I. P. S. Sa fu condus la casele acestuia mergând în frunte, alături și în urmă un număr cam de 200 călăreți.

Din Miercurea, I. P. S. Sa a plecat Joi înainte de amiazi. Trenul ajungând în Seliște, aici Metropolitului i s'a făcut de asemenea o frumoasă primire. La Orlat de asemenea. Aici preotul gr. cat. Dion. Decei s'a prezentat în fruntea învățătorilor dela școlile grănițarești. Preotul Decei ținu o frumoasă vorbire, accentuând frățietatea românească a celor două confesiuni surori.

Sosirea la Sibiu. Despre sosirea și primirea Metropolitului în Sibiu ni-se scrie următoarele:

Sibiu, 9 Martie n. 1899.

Precum s'a sperat, așa a fost!

Frumoasă, măreță și însuflătoare de încredere în viitor a fost manifestația de primire, ce s'a făcut azi Joi noului Arhiepiscop și Metropolit ortodox la Sibiu.

La mai multe mii se poto aprea publicul, care a inundat gara orașului Sibiu, atât înăuntru și pe peron, cât și mai ales la esere și dela ieșire de-alungul drumului pe ambele laturi, până departe în oraș.

Protopresbiterii și preoții din tractul Sibiu, Avrig, Seliște, Agnita, etc., au adus mulți preoți și popor cu ei, și l'au dat arangiatorilor manifestației, de l'au așezat ca frumoasă podobă în calea așteptatului înalt oșpe și părinte.

Peronul gării era deja bine înaintea de jumătate la 1 d. a. ocupat de inteligența română din Sibiu: consistoriul arhidieceșan și dignitarii metropolitani, apoi corpul profesoral dela seminariul „Andreian“, dela școala de fete superioară, funcționarii ai „Albinei“, membri ai comisiei tipografice arhidieceșane, și alți onorațorii, precum și de primăria orașului Sibiu.

Când, sosind trenul, s'a ivit în ușa cupeului figura senină și simpatice a noului Cap bisericesc, repetite și puternice urări de „Să trăească!“ au erupt și s'gduit văzduhul, după liniștirea căroră P. C. Sa d l Dr. Ilarion Pușcariu, archimandritul și vicariul arhidieceșan, a salutată pe noul sosit cu o cuvântare, în care arată bucuria, ce biserica o simte putându-și vedea împlinită dorința ei manifestată în votul congresului, de-a avea Cap întărit al său pe înalt Prea Sfinția Sa, meritosul și muncitorul fost episcop al Aradului.

Frumos și străbătut da iubire de biserica și neam a răspuns înalt Prea Sfinția Sa, accentuând dorința generală a fiilor bisericii, de-a înainta spre țelurile noastre scumpe, spre prosperarea bisericească și culturală, și mulțumind pentru viul sentiment de alipire și dor de împreună lucrare, ce l

vede manifestându se față de sine și cu acest privilegiu.

Primarul orașului, d-l Drotleff, l'a salutat apoi plin de respect, într'o vorbire rostită în limba germană, culminând în inspirata dorire de bine, că: „să fi un ciaz cu noroc, ciazul, în care înalt Prea Sfinția Voștră puneți piciorul pe pământul orașului nostru, ca oșpe prețuit, și ca cetățen, de care ne facem onoare a-l numera între cetățenii noștri!“

I-a mulțumit, tot în limba germană, I. P. S. Sa accentuând, că ve lucra la bună înțelegere între cetățenii orașului, fără deosebire de confesiune, ori naționalitate, și declarând, că se simte fericit a fi pe viitor cetățen al acestui „frumos oraș“.

La ieșirea din gară o trăsură cu patru cai negri aștepta pe I. P. S. Sa. A urcat având la stânga pe P. C. Sa d-l archimandrit Dr. Pușcariu, și cu capetele desceperite au trecut prin lungile șire de popor întinse pe ambe părțile drumului, dând Prea Sfințitul binecuvântare arhierescă în dreapta și în stânga, în vreme ce mulțimea îl aclama nesfârșit.

Prețutendenți stradele pline de privitori și ferestrele caselor îndesuite de domni și dame.

Înainte Curții arhidieceșan o lume imensă, strada plină de public, care a aclamat frenetic pe archiereu, când a sosit!

Înalt Prea Sfinția Sa a mers întâiu în biserica parochială din Cetatea-Sibiului, unde a adus la altarul Domnului o scurtă rugăciune de laudă și mulțumită către Dumnezeu, — apoi, însoțit de fețele sfințite și dignitarii bisericesci din jurul său, a mers, în mijlocul repetatelor aclamațiuni, și a intrat în reședință.

Poarta reședinței era viu împodobită cu brazi, purtând sus, pe verdetă, inscripția făcută din floricele albe: „Bine a-ți venit!“

După acesta a urmat un prânz, la care au luat parte persoanele din suita sa dela Arad, noul archimandrit Hamsea, fiscul P. Truța, prot. Belș etc., — ér din Sibiu P. C. Sa d-l vicariu arhidieceșan, secretarul metropolitan și secretarul consistorial, mai mulți asesori etc.

Rap.

Instalarea. Mâne, se va face instalarea noului Metropolit. La ora 8 dimineața membrii consistorului se vor duce în biserica și comisarul metropolitan va deschide ședința; se va statori programul; apoi preoții slujitori se vor îmbrăca în ornatele bisericesci și însoțiți de membrii Congresului și de dignitarii metropolitani vor pleca în biserică la reședința arhidieceșană, unde vor invita pe Metropolit la biserică în mijlocul Congresului. După intrarea în biserică, comisarul metropolitan va saluta pe noul Arhiepiscop și Metropolit, la care I. P. S. Sa va răspunde prin-

tr'o vorbire program; se va îmbrăca apoi în ornatele bisericesci și va pontifica s. liturgie. După serviciul divin vor urma în salonul mare al reședinței primirea deputațiilor. După amiazi la ora 2 va fi banchet, la care iau parte 200 persoane invitate oficial.

De sêra se va face în onorea Metropolitului un conduct cu torțe, la care va participa tinerimea seminarială și dela școlile medii. Înaintea reședinței musica va eșecuta o cântare solemnă, ér deputatul congresual I. de Preda va rosti o vorbire, la care I. P. S. Sa răspunde. Corul elevilor seminariali va cânta un imn ocașional, ér musica va mai eșecuta o piesă, după care conductul va pleca înderët.

ULTIME SCIRI.

Londra, 10 Martie. În ședința de azi a camerei comunelor, primul lord al admiralității a pronunțat un important discurs, în care a urgitat sporirea flotei engleze cu 4250 soldați, așa că întreg contingentul armatei marine să fie de 110,640. El dișe, că Anglia trebuie să înarmeze până când și celelalte state înarmeză.

Haga, 10 Martie. Conferența internațională de pace și desarmare se va întruni la 18 Maiu aici.

Londra, 10 Martie. Marile puteri nu se opun la pretensiunile Austro-Ungariei în China.

Pagini alese.

Din luptele Italianilor pentru libertate.

XVI.

Simțindu-se bine asigurat înăuntru, prin norocosul arangiamet cu „Societatea Națională“, cu ajutorul căreia avea concentrate în mâna sa firele tuturor elementelor neliniștite și gata de isbucnire, — Cavour își îndreptă de aici încolo totă luarea aminte asupra legăturilor înafară. Când și legăturile înafară vor fi fericit arangiate, va fi sosit momentul de nouă ridicare pentru scuturarea jugului străin.

Mai pe sus de tôte el căuta se cultive bunele relații cu Franca, în fruntea căreia avea pe împăratul Napoleon III, în tinerețele lui carbonar și revoluționar aprins, și prin care putea nădăjdui mai mult.

Pe lângă Austria, cerca să trecă cât se pôte de rece, provocător de rece, exprimându-și în tôte cestuniile mari la ordinea țilei părerile așa, ca să conglăsuască cu *principiul de naționalitate*, pe care îl declarase de principiu conducător al politicii țerii sale.

Un esemplu: Chiar în timpul acesta cad încercările de unire și a celor două principate române dunărene, *Moldova* cu *Muntenia*. Austria combătea unirea țerișoarelor române într'un stat mai respectabil, căci dișea: „îmi ajunge un Piemont (stat cu tendințe naționale și de estindere națională) la piciorle Alpilor, nu voiș să mai am unul și la pôlele Carpaților!“...

Dér era destul, ca așa să reșoneze Austria, pentru a fi sigure cele două principate române, că Cavour și Franca se vor esprima *contrar*. Așa a și fost. Cavour se declară foarte hotărit pentru unirea Moldovei cu Muntenia, asemenea Franca și Rusia. Și unirea se făcu.

Deși *Rusia* avea cuvinte de a fi străină față de Piemont, în urma rășboiului dela Crimeea, Cavour sciù să întorcă lucrurile așa de bine, încât nu numai făcu să péră ori ce umbră de dușmăniă, ci Gorciacoff, reprezentantul principal al politicii esterne rusești, se esprima chiar, foarte favorabil pentru Piemont și aspirațiile lui. Cavour îi răsplăti bunăvoința, cedând Rusiei în Marea Toscanică un port de staționare pentru corăbiile sale de rășboi — lucru ce alții l'ar fi socotit grozav de „periculos“, de o „trădare“ chiar dér înțeleptul Cavour altfel judeca.

Încercarea de-a câștiga Anglia pentru ideile sale, merse mai greu, căci această țără nu voia să audă de rășboi.

Dér Franca era, în urma urmelor, razimul principal al mișcării. Și aci, noroc cu Napoleon, lucrurile ajunseră mai repede și mai direct la țintă, decum putea spera însu-și Cavour. Nu erau puținii politici influenți în Franca, cari dișeau, că n'aveau nimic contra alungării Austriei din Italia, se învoesc și cu o „confederație“ a provinciilor italiene, dér de crearea unui mare stat unitar italian nu voiau să audă, căci dișeau, că un asemenea stat ar fi primejdios aci în cotele Franței și i-ar putea deveni un concurent serios în multe privințe. Mai bine să rămână așa. (Etă de ce e capabil egoismul național și jelsia națională; să orbescă judecata și simțul de dreptate chiar și al celei mai liberale națiuni!)

Dér Napoleon al treilea avea inimă mult mai mare și vederi mult mai generose. El începù un fel de pertractări secrete cu Cavour, încuragiându-i aspirațiile!

Când însă credea Cavour, că numai un paș mai are și a ajuns la

titutul teologic-pedagogic, ca singurul institut superior de cultură în diecesă, care pe atunci se afla în stare foarte deplorabilă, fiind amenințat chiar cu închidere din partea guvernului. În același an, cu ajutorul sinodului eparchial, s'a clădit edificiul, în 1876 s'au înmulțit cursurile preparandiale dela 2 la 3, s'a sporit numărul profesorilor și li-s'au îmbunătățit salariile la câte 800—900 fl. (în loc de 3—400, cum erau înainte). În 1876 a creat 3 stipendii de câte 400 fl., pentru tineri, cari se vor dedica carierei profesionale, studiând la universitate.

După ce astfel puse în ordine institutul pedagogico-teologic, își îndreptă privirea asupra învățătorilor dela sate. În 1877 înființă pentru creșterea lor *alumneul preparanților* din Arad, în care se creșeau la început 30 de elevi, ér azi da adăpost la 70—80 elevi. Tot în 1877 a înființat cursul pentru pregătirea de învățătoare etc. În același an, 1877, cu sprijinul sinodului eparchial a

pus temelile *fondului pretesc*, merit a ajuta în prima liniă pe preoții neputincioși, pe veduvele și orfanii lor, ér la urmă a deveni fond pentru salarisarea tuturor preoților din diecesă. Acest fond azi trece peste 330 943 fl., afară de aceea, că s'au împărțit număröse ajutóre din el.

În 1878 s'a cumpărat casa de lângă reședința episcopescă, unde se află azi cancelariile consistoriale, ér în 1879 s'a zidit reședința episcopescă de azi, în locul celei vechi, care era foarte rea și ruinată. În același an a înființat din averea sa privată *tipografia diecesană*, despre care întemeiătorul face mai pe larg amintire în circulara de adio, pe care o publicăm în numărul de azi.

În 1880 episcopul Mețianu a mijlocit a se primi câte doi elevi din diecesa sa în seminariul clerical din Cernăuți pe spesele fondului religiosar bucovinean, unde tinerii pot să-și câștige o calificăciune teologică superioară.

În 1883 prin colecte și alte

ajutóre, s'a clădit seminariul diecesan etc.

În 1884 s'au început procesele de despărțire hierarhică de cătră Sêrbi; o parte din aceste procese s'au resoltat în mod favorabil, altele sunt încă în curgere. Cu totul s'au intentat astfel de procese pentru vre-o 9 comune.

În 1887 s'a înființat un *fond de asigurare* a clădirilor bisericesci și școlare contra focului. Acest fond trece azi peste 35,895 fl. În 1888 a înființat un *fond gimnasial*, care azi trece peste 8187 fl. În 1889 s'a înființat în Arad o școlă de fete, care servește tot-odată și pentru pregătirea de învățătoare. În timpul din urmă cele trei cursuri preparandiale s'au sporit cu un al 4-lea curs, plus un alt curs pregător și o școlă practică. La acestea se mai adaug nisuințele Prea Sântiei Sale de-a înființa la *Beiuș un alumneu* pentru tinerii români gr. or., cari studiază la gimnasiul român de-acolo. Bani s'au și adunat deja în număr

frumos, așa că alumneul se va puté înființa în curënd.

Mult s'a înaintat starea materială a dieceșei și a mai multor parochii prin modul practic de a îndestra anumite fonduri în realități, cumpărând moșii dela erar, parte pentru diecesă, parte pentru nouele parochii, căroră li-s'au dat pentru rășcumpărare. S'au cumpărat cu totul dela erar 4545 jugere cu 425,845 florini etc.

Etă aci numai o parte din tapetele, prin cari episcopul Mețianu și-a atras iubirea și recunoșcința credincioșilor, căroră fii și sufletesci din diecesa Aradului li-a dat atât de frumos espresiune cu ocașunea despărțirii. Etă și motivele, pentru cari instalarea sa în scaunul de Arhidiepiscop și Metropolit este întem-pinată cu atâta speranță și bucuriă din partea fiilor acestei arhidieceșe!

țintă, o întâmplare neașteptată îi s'gudui întrăgă clădirea de până aci: In 14 Ianuarie 1858, pe când împăratul Napoleon se întorcea dela teatru, o bombă fu aruncată asupra trăsurii lui! Bomba a fost atât de bine asvirlită, că esplodând, rupse în două calésca împărătescă, și împăratul rămase în viață numai prin minune!

Cum auți Cavour de grozavul atentat, exclamă: „Numai de n'ar fi Italian atentatorul!“ Și — *tocmai Italian era!* Se numea Felice Orsini. Fiind prins, el mărturisii, că a voit să ucidă pe împărat, fiind-că nu lucrăză nimic pentru libertatea Italianilor!

Etă cea mai penibilă situațiă și încurcătură! Dușmanii Italiei, îndeosebi Austria, încercară a folosi atentatul pentru a ațita Franca și pe Împărat contra Italiei! Tôtă diplomația lor se puse în mișcare cu acest scop.

Mult, colosal de mult l'a costat pe Cavour, până să potă liniști spiritele, dér — prin sinceritatea, caracterul său franc, și încrederea, ce-și câștigase, isbuti a convinge pe Napoleon, că lucrul a fost săvârșit de un exaltat singuratic, pentru care nu potă fi făcut răspundător un popor întreg, și nu e corect să facă să sufere un popor întreg.

Nobilul Napoleon nu peste mult se arătă convins și declară, că a trecut cu totul peste incident; pot merge mai departe cu planurile intrerupte! Cavour și intimii săi răsufară mai ușor! Pregătirile începură a înainta éráși frumos.

Dér o altă întâmplare era pe aci pe-aci să le incurce de nou: Austria, într'un moment de luciditate și vedând, că tot n'o s'otă duce mult cu sila, se hotărî să introducă în provinciile ocupate în Italia o libertate și ușurare foarte mare pentru locuitorii. Archiducele Maximilian plecă cu acest scop în provincii, luându-le frânele. Asta putea fi periculos pentru planurile lui Cavour, căci încetând nemulțămirea, nu mai putea spera nici la ridicarea poporului în momentul dorit! Dér ângerul său nu lăsă pe Austria să mérégă pe acest drum al luminei, ci încurând o rupse cu totul cu acel regim, de nécaz că populația, cum dicea, nu l'a primit cu deosebită încredere și însuflețire!... A început'o decî éráși cu réul. Asta lui Cavour mai mult îi plăcú, decât displăcú.

Napoleon tocmai se exprimă, că e gata la un *pas decisiv* contra Austriei, și își dete o întâlnire secretă cu Cavour spre a se înțelege. Înțelegerea cu vorba se făcú repede. Scopul era nici mai mult, nici mai puțin, ca: *résboiu Austriei!* Résboiu dus din două părți, de Franca și Italia.

In tótna anului 1858 convenția privitoare la résboiú fu subscrisă și pe hârtie, având a-se forma pe séma lui un stat național italian de 11 milioane, — cedându-se Franciei *Nizza* și *Savoia*, nu atât ca recompensă, cât mai mult pentru astuparea gurei contrariilor résboiului la Paris.

Ér pentru întărirea bunelor legăturii între cele două state, se hotărî, ca prințul Jérôme Bonaparte să ia în căsătoriă foarte în curând pe principesa Clotilda, fiica regelui Victor Emanuel!

Lucrurile erau pornite pe o cale glorioasă.

La 30 Ian. 1859 căsătoriă fu încheiată solemn și demonstrativ.

Vom vedé apoi, cum Franca și Italia provócă Austria, și cum decurge săngerosul résboiú din 1859 — 60.

Spic.

Omagiu

Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului

Ioan Mețian

La instalarea Sa de Metropolit

Ađi Tatăl Te-a învrednicit,
Și Fiul Te-a'nputernicit,
Er Duhul sfânt Te-a luminat
Ca mire 'n scaun Te-a înălțat
Bisericii, suprem ierarch!

Și rënduitu-Te-au păstor
Peste 'n cercatul Tău popor,
Sé-l aperi și sé-l ocrotesci,
Sé-l mângăi, sé-l însuflețesci
Ca bun și înțelept cărmaciú!

Ađi când ne-ai binecuvântat,
Și ruga Ta ai înălțat,
In mii de pepturi ai pătruns;
C'un glas o turmă Ți-a răspuns:
„O Dómné ține 'l îndelung!“

Cu darul Te va întări
Greutățile a birui,
Și 'n fruntea némului călcând
Cu duhu-Ți calea luminând
Spre izbăvire Vei păși!

Ér noi cu 'ncredere privim
La Tine, pasu-Ți urmărim,
Și sprijiniți pe-al Tău toiag
In scutul Tău ne dăm cu drag,
Părinte-al tot norodului!

Maria Baiulescu.

Excelenței Sale Înalt Prea Sfințitului Domn

Arhiepiscop și Metropolit

Ioan Mețianu.

Pe cât e de gerósă și érna mai cumplită,
P'atât și primăvara 'i mai caldă și 'nflorită,
Pre cât o națiune trăesce 'n suferință,
P'atât e mai putinte și mândră 'n biruință.

Și omul cu cât rabdă barbara nedreptate,
P'atât este de falnic în Ți de libertate!
Ca fluxul și refluxul e viața omenescă;
Ca fluxul și refluxul fu sórtea românescă!

Dér scris e 'n cartea sfântă cu litere de foc,
Că numai cel nemernic e om fără noroc.
Cel vrednic, cel cumințe și scie ce voesce,
Pe tot ce pune mâna viază și 'n floresce;
Și nu 'i nici o putere mai mare, ca voința,
Având tovaréși vrednici: speranța și credința.

Voit-ai și sperat'ai și ai cređut Prea Sfințe,
Și din Résznov ca Vultur sbura-și tot
[înainte;
S'atât de sus ești astăđi, încât din înălțime
Vedți totul și Te vede întreaga Românie!

Archipăstor, Ilustre, ce represinți credința,
Părintele din Ceruri sé 'Ți sprijine dorința,
Ani mulți! Sé fi „Șaguna“ cel bun

[și 'ndurător
Archanghel pentru Lege, Lucéfér la popor!

Résznov, în Februarie 1899.

George Proca,

învătător dir. în pensiune.

O dă

la instalarea întru Arhiepiscop și Metropolit a vrednicului Archiereu

Ioan Mețianu

Ridică vélul de jale și voios ađi saltă, saltă
Sfânt Sioné ortodoxe, ér catapetésma 'naltă
Tot 'n purpură o 'mbracă, strălucit te împodobesce,
De serbare, căci doritul Mire astăđi îți sosese!

Falnic vine! étă-L vine, cu pas sigur, cu pas teafér!
Pe-al tău ceriú, în strălucire, răsărind El ca luceafér!
Vine de pe plaiuri mândre, ce lucec în urma Lui,
De-al lui geniú luminat, ca de raza sórelui.

Cu braț 'nalt și mână tare, — braț probat, braț oțelit
Cârma cea din frunte astăđi, El cărmaciul iscusit,
S'o apuce vine! Naia părăsită pe ocean
S'o conducă mai departe, spre mult doritul liman.

Osanna! decî, ađi Osanna! Fiir Lui toți li strigați!
Lui de Pronie chematul! Lui ales din cei chemați!
Osanna! strigă-I tu astăđi ortodox popor cucernic,
Lui, prea demnului Părinte, Lui, Păstorului tău vrednic!

Glorie și admirare îți aduc eu Ție ađi
Vrednice Metropolit! când privesc, ca în estaz,
La mărăța Ta figură — ca la munte de brădet,
Pururea cu trupul verde, deși pórtă 'n vérf omet.

Vultur Tu!, ce cu sbor falnic, de pe stânci, de jos pornit!
Până sus la nouri astăđi sborul ager L'ai suit..
Cu plutare maiestósă! — cu avânt fără de sémén
Fiul al Proniei divine! — al gloriei frate gémén!

Ridicat pe pedestalul din mari fapte ziduit,
De-a Ta minte 'nflăcărată, de-al Tău braț neobosit,
Statuă viuă a muncii și a multei vrednicii
Fi-vei lumii ridicată — pentru vremuri, — pe vecii!

Veseli decî, când ađi Osanna! noi în cale îți strigăm
Cu încredere deplină, demn Părinte 'Ți adresăm,
Strămoșesca salutare, ca cătră cel nou Stăpán:
— „Ca Andreiú sé fi Tu mare! — Ca Miron sé fi tu bun!!!“

Indelung și plin de gloriei sé ne fi noué Păstor!
Cu-ale Tale daruri multe sé înalți pe-al Tău popor
Pe poporul, care astăđi ascultă! — cât de cucernic
Rugă 'naltă umilită — cătră Celatotputernic:

— Și decă-I încercat de ani
Păstorul nostru mult iubit,
Și creștetul l-e înălbit
Ca flórea albă din April
— Tu Dómné, Bune! ține-ni-L
Și decă l-e 'ncercat de ani
— Ni-l ține 'ntru mulți ani!

Și trair, cum scrie în Scripturi,
Traiú lung în ani de Patriarch
Iubitului nostru Ierarch
— Sé-I dai Tu Dómné — ne rugăm
— Ađi mila Ta o implorăm
Ca trair, cum scrie în Scripturi
— Sé-I dai! — sé te înduri!

Ca cedrul cel de pe Liban
— Înaltă-L falnic, viguros,
Ca 'n pace, 'ntreg și sănétos
Sé 'nvețe El cuvântul Tău,
Printre iubit poporul Său,
Ca cedrul, cel de pe Liban
— Înaltă-L an, de an....!!!

Ioan Teculescu,
par. în Résznov.

SCIRILE ȚILEI.

27 Februarie v.

La instalarea metropolitului, ce se va face mâne în Sibiu, au plecat cu trenul de eri séră și de ađi numéroși delegați din Brașov, din partea bisericilor, a școlilor, a Casei române etc. De asemenea de prin comunele vecine, din Zărnescl, Bran, Résznov etc. au plecat numéroși delegați pentru a fi de față la instalare.

Ungaria maghiară și tripla alianță. Sub titlul acesta a apărut dillele trecute în München o broșură politică, scrisă de un anonim, „Hungaricus“. Această broșură se ocupă cu stările din Ungaria, cu cestiunea naționalităților, îndeosebi cu cestiunea română. Autorul arată pericolele, ce s'ar nasce pentru interesale statului, ale monarhiei și ale triplei alianțe, decă nu se va pune stavilă șovinismului național maghiar și este de părere, că decă ar înceta abuzurile electorale și ar puté și naționalitățile să fie reprezentate în dietă, s'ar mai îndouli situațiunea și, decî speră, că bărbații de stat unguri, în propriul interes al Maghiarilor, vor curma direcția de până acuma, prea ostilă naționalităților. Dér crede, că și cercurile competente ale triplei alianțe trebuie să stărue pentru acesta. Acesta e în puținé cuvinte mersul ideilor din broșura germană.

Adunarea generală a „Asociațiunei pentru sprijinirea învățácelor și sodalilor români meseriași“ din Brașov, după cum se scie, se va ține mâne, Duminecă, la 2 ore d. a. Atragem din nou atențiunea Românilor brașoveni asupra adunării acestei vechi și însemnate Asociațiuni a noastre. Ea se va ține de astă-dată în localul Asociațiunei. (Strada Orfanilor nr. 15, parter.)

Infintiăți Reuniuni de cetire. Ni-se scrie: Reuniunile de cetire sunt cele mai ușor de întemeiat și cu mai puținé spese împreunate și, afară de scopul cultural, pentru care servese, sunt locul potrivit pentru a se sfătui și pune la cale alte reuniuni pentru înaintarea economică a plugarului. De aceea ori-cine are teren sé încerce a infintiă o reuniune de cetire drept început. Tóte actele și informațiunile de lipsă se capétă spre decopiere pe termen de 7 Țile și un esemplar din statute tipărit, trimițând 30 cr. la comitetul Reuniunei române de cetire și cântări în Zăgra (p. u. Magyar Nemegye, comit. Bis-trița-Năséud.)

Fapte vrednice. Din Ungra ni-se scrie: In tótna anului trecut bunul creștin de aici Nicolae Noaghiul, care de present se află în Bucurescl, unde prin muncă grea și oinstită în câți-va ani a ajuns la o stare bunicoică, dimpreună cu soția sa Eufrosina au făcut din agonisita lor o fundațiune de 100 fl. pentru scopuri curat bisericesci, care pórtă numele „Fundațiunea Nicolae și Eufrosina Noaghiul“. Banii s'au și predat, împreună cu actul fundațional, comitetului parochial spre chivernisire, ca mai târziu o parte din interese sé se folosescă spre scopurile destinate; ér o altă parte sé se capitalizeze până când fundațiunea va ajunge la suma de 1000 fl. Numitul donator a procurat din al său pentru biserica noastră și frumósele și instructivele predică ale d-lui Dr. Elefterescu; apoi până a fost aici în comună, a făcut cu mânilé sale din lemn două cruci foarte bine și frumos lucrate, dintre caré una e așeđată în cimiter lângă sf. biserică, ér cealaltă în marginea drumului, lângă curtea școléi. Dee Dumneđeu, ca astfel de fapte sé afle cât de mulți imitatori între Români noștri. Am speranță, că nu peste mult voiú avé oca-siune de-a aduce la cunoscința publicului cetitor și alte fapte vrednice din comuna noastră. — George Andron, învățátor.

Poporul sé cultive pomáritul. Înalt Prea Sântia Sa Metropolitul Mețianu, înainte de a pleca dela Arad, a adresat cu data de 11 Februarie v. c. o circulară cătră protopresbiterii și inspectorii școlari din diecesa Aradului, în care, — având în vedere, cât de mult s'au sporit în timpul din urmă trebuințele și pretensiunile de

viată ale poporului nostru, — provăcă pe protopopi, preoți și învățători, ca să stăruie a răspândi în popor cultivarea pomilor nobili, ale căror fructe sunt de regulă bine căutate și bine plătite, formând un bun isvor de câștig pentru plugari; cu deosebire îi provăcă să stăruie, ca grădinile școlare de pomi să se cultive cât mai bine, așa ca în ele atât școlarii, cât și oamenii mari să-și pótă câștiga cunoștințele și deprinderile de lipsă pentru cultivarea de pomi nobili. Unde însă școlile nu au asemenea grădini, comitetele parohiale să ceară dele primăria comunei locul de lipsă pentru scopul acesta, conform dispozițiilor cuprinse în instrucțiunea ministerială referitoare la grădinile de copii. În legătură cu acestea, pentru răspândirea cunoștințelor trebuincioase în ramul pomăritului, I. P. S. Sa recomandă învățătorilor și cărturarilor din popor cartea: „Curs practic despre cultivarea pomilor și a frăgurilor“ de Ioan Pop Regeganul. Cartea se pôte procura dela Tipografia Diecesană din Arad cu 30 cr. exemplarul (plus 5 cr. porto.)

Spre orientare. Bole mai lăpăte sunt șoldina și reumatismul, ale căror simptome se arată nu numai cu dureri de picioare și de mâni, dér și cu dureri de spinare și cap. Există multe leacuri, cari alină aceste suferințe, dér puține, cari le vindecă. Cei bogăți se duc la băi, dér puțin folosesc, deoarece bóla nu se ușurează, ci devine mai grea. Este dér de importanță, decât să atrage atenția asupra alifiei escelente contra șoldinei și reumatismului, care a fost introdusă spre folosire de farmacistul Bela Zoltan, liferantul curții în Budapesta.

Prețul unui borcan 1 fl. Efectul escelent îl dovedesc mii de scrisori de mulțumită; așa în zilele din urmă și-au exprimat mulțumirea și recunoștința pentru alifa acesta probată: Colonel Zaficar din Karlstadt, Josef Zsendovits preot în F. Dobsa, Contesa Karoline Kapy Daun în Mödling, Conte Keglevich în O. Zlatar, colonel la honveđi Dubraviczky în Presburg, Johann Borea preot în Jasol, Maior Swoboda în Klosterneuburg, Baron Markotsch în Viena, A. Hofman în Pozsega, Josef Pfeiffer, inspector la bancă austro-ungară în Viena, cari în scurt timp au fost vindecați de șoldină și reumatism.

Din Sécusigiu ni-se scrie, că Românii de-acolo sunt vrednici de laudă pentru modul, cum luptă ei spre a-și susține și înainta instituțiunile lor culturale. Acum adună bani pentru a-și înființa un asil de copii confesional, care să stea sub ocrotirea bisericeii, și copii să fie crescuți în legea și limba română. Fôrte bine fac Românii din Sécusigiu, mai ales fiind-că de nu-și vor înființa asil de copii românesc, se vor pomeni cu „kisdedev“, pe care-l va înființa statul tot pe cheltuiala lor, dér nu și în folosul, ci în paguba și spre perirea lor.

Dela Făgăraș.

Depărtarea fostului Vicar al Făgărașului și instalarea noului Vicar.

— Februarie 1899.

Stim. D-le Redactor! Permite-ți să Vă raportez, deși cam târziu, despre depărtarea din sinul nostru a Rev. D-n Vicar B. Rațiu și introducerea actualului Vicar Iacob P. Macaveiu.

Nu mă voi încerca să arăt, cine a fost d-l Vicar B. Rațiu în parohia, în vicariat și în întregă țera Oltului; acesta o știu toți câți au avut fericire de a-l cunoșce, o știu superiorii și o știe lumea românească; cine ar sta la îndoală, cerceteze frumoșele edificii școlastice-bisericesci gr. cat. de aici, ca d. e. biserica din Șercaia, Grid, V-Recea, apoi frumoșă școlă din Șinea și deosebi școlă din Făgăraș la edificarea căreia a contribuit dela sine mai bine de 2000 fl., trăgându-și de multe-ori chiar dela gură. În intervalul de 10 ani, cât a fost la noi, Vicarul Rațiu și-a pregătit însu-și monumentul neperitor.

Duminea din 29 Ianuarie a fost ultima, în care a pontificat densusul în biserica noastră. Ni-a ținut ultima predică, care a stors lacrimi din ochii tuturor celor prezenți; ér cuvântul de adio dela poporeni săi, ne-a mișcat adenc.

În aceeași zi séra s'a dat un banchet în sala „Laurits“ arangiat de d-nii: Dr.

Micu, Dr. Șerban, păr. Răcean și păr. Cornea. Au participat peste 100 persoane, unii chiar dela marginile comitatului. Ți era mai mare dragul vădend întruniți într'o cunună atât de frumoșă pe lângă credincioșii gr. cat. pe confrății preoți gr. or. cu șeful lor în frunte, apoi neguțători, măestri, notari, primari și alți fruntași români. Clerul gr. cat. a fost fôrte bine reprezentat, asemenea învățătorii cu excepțiunea celor mai depărtați. Nimic străin de nenumul nostru nu a fost, ci totul a dovedit stima, respectul și simpatia, de care s'a bucurat Vicarul Rațiu la totă suflarea românească din comitat, fără deosebire. Primul toast l'a ținut d-l vicar pentru ambii capi ai bisericiiilor surori. I-a răspuns Rev. D-l protopop Iuliu Dan. Au vorbit apoi Dr. Micu, Dr. Turcu, Dr. Șenchea, toți pentru d-l vicariu. Păr. M. Răcean a vorbit pentru clerul gr. or. Veteranul căpitan Stanciu, păr. Cornea, învăț. I. Pop și alți mulți toți pentru d-l Vicariu. Petrecerea a durat cu viuă animația până către meșul nopții.

Acum trec la a doua parte a raportului meu, la instalarea noului vicar, a Rev. D-n Iacob P. Macaveiu.

Sămbătă, în 11 Februarie n. (ziua de Trei Sfinți) des de dimineață o mișcare neobișnuită se observa pe strade. Toți alergau după trăsuri și se îndreptau spre gară. Cu trenul de 9 ore sosesc noul vicar însoțit de preoții Miron Dascăl și Arion Migea; advocații V. Zehan și S. Căluț, amplexiații Sim. Ciuchina și T. Vancea, și învăț. G. Săbău. Ei sunt primiți între puternice strigări de „Să trăescă!“ Preotul M. Răcean, în numele clerului, salută pe vicar prin o călduroșă vorbire de bun sosie. Vicarul urcând în trăsura cu patru cai a d-lui deputat Șerban, dimpreună cu cei doi d-ni advocați, plecă urmați de-un lung șir de trăsuri spre casa vicarială. Aci se aflau băeții de școlă formând spalier, ér învăț. A. Stroia în numele poporului din parohia noastră primesc pe noul vicar cu o vorbire fôrte potrivită.

Intrând în odaia, d-l vicar B. Rațiu îl salută prin un discurs lung și plin de povețe. De aci se îndreptă cu toții spre sf. biserică, unde-i aștepta veteranul și vrednicul cooperador D. Chișerean însoțit de alți câți-va preoți. Noul vicar, însoțit de 6 preoți celebranți, a pontificat Sf. Liturgiă. Cântările liturgice au fost executate de corul compus din băeții de școlă și adulți cu o precesiune demnă de această serbare.

La finea serviciului divin, fostul vicar Rațiu țină frumoșă vorbire de introducere, recomandând pe noul vicar bunăvoinței, dragostei și alipirei poporului din parohia și clerului din tract. Cetirea decretelor de denumire se face prin notariul districtual păr. Răcean. Era înălțător momentul când d-l vicar Rațiu a predat urmașului său Sf. Evanghelie și cheia bisericeii cu cuvintele Domnului nostru Isus Christos: „Tu ești Petru și pe piatra ta voi edifica biserica mea, și ție îți dau cheile împărăției cerului etc. Răspunsul frumos al noului vicar Macaveiu a fost plin de garanții și promisiuni solemne: că-și cunoșce înalta chemare și va nusi neîncetat, ca să și-o și implinescă spre împăcarea cunoștinței sale, spre mulțumirea superiorilor săi și spre a se puté numi adevărat succesori al antecesorului său.

La 2 ore p. m. s'a dat un banchet în onorea noului vicar. Au luat parte cam 60 persoane din loc și jur. S'a trimis Escelenței Sale părintelui Archiepiscop și Metropolit următoarea telegramă: Subscrișii fi ai țerii Oltului ne simțim deoblegați a exprima cu ocașiunea introducerii mulțumita noastră ferbinte pentru părintesca îngrijire denumindu-ne de vicar pe compatriotul nostru.“ — Dr. Șerban, Dr. Micu, Dr. Motoc, Răcean, Cornea, I. Fulicea etc. etc. A toastat d-l vicar pentru Escelența Sa; păr. Răcean, d-l protopop Dan, Dr. Șerban, Dr. Șenchea pentru noul vicar. Noul vicar li-a răspuns. A mai vorbit frumos și poporal bine cunoscutul preot Miron Dascăl, asemenea adv. Căluț, căpitanul Stanciu,

Popenciu ș. a. Petrecerea a durat până noptea târziu.

În fine închei cu dorința, ca Dumneșeu să țină mulți ani pe noul vicar, dér să țină Dumneșeu și pe vechiul nostru vicar mulți și fericiti ani, căci prea s'a scuit înprima în suflatele noastre și neuitat va rămâne de noi și de urmașii noștri pe veci.

Un parochian.

Discurs funebru,

rostit de protopopul Sergiu Medeanu, la înmormântarea prim-epitropului Ioan Paraschiv din Sebeșul-sădesc.

Éră eu sfîrșesc astăzi calea, ca și toți cei de pe pământ, și ve-ți cunoșce cu inima vóstră și cu suflul vostru, că nici un cuvânt n'a fost deșert din toate cuvintele cele bune, cari au dis Domnul Dumneșeu nostru către noi.

Jalnică adunare! Așa s'a adresat către poporul său óre-când Isus Navi, conducătorul lui Israil în pământul făgăduinței, când slăbit de puteri și gârbovit de bătrânețe a vădut, că i-se apropie obștescul sfîrșit. Așa ne dice și nouă, iubitorilor, acest răpsat al nostru iubit astăzi, când după o viață plină de sbuciumări și suferințe, suflul său a ajuns la repausul dorit: „că vom cunoșce“ etc.

Acolo conducătorul poporului evreesc îmbătrânind a chemat în jurul său pe bătrânii poporului, pe boeri și pe cărturari, și li-a dis: „Intăriți-vé fôrte, ca să păziți și să faceți toate câte sunt în legea lui Moise“. Aci un conducător al poporului nostru trecend la cele eterne, ne-am adunat cu toții, cu mic cu mare, tineri și bătrani și de totă starea, ca contemplând asupra sorții nefericite a omului, să ne întărim în credință, să ne punem toți nădejdea în Mântuitorul nostru Isus Christos, care singur este scăparea și mântuirea noastră.

Acolo bărbatul ales dise poporului său: „Numai de Domnul Dumneșeu vostru să vé lipiți.“ Aci alt bărbat ales aduce aminte, că toate de pe pământ: putere, mărire, avere și bunătăți dișertăciune sunt, toate trec și numai adevărul Domnului rămâne în veac, numai acela este în stare să ne dea mângăere și alinare în necazuri și dureri.

Acolo și-a dat obștescul sfîrșit bărbatul, care a condus poporul eșit din robia Egiptului în pământul făgăduinței, aci alt bărbat, care a conlucrat cu fiil credincioși ai poporului nostru, ca sórtea lui cea aspră să se îmblândescă și să ese din întunerec la lumina libertății omenesci. Da, a conlucrat după puteri, ca și poporul nostru și biserica noastră să ajungă la stare mai fericită. Ostenelă neobosită și răbdare neînfrănată în serviciul binelui public și în deosebii a națiunei și bisericeii sale, pe care a iubit-o cu dragoste învăpăiată până la ultima sa suflare, este în puține cuvinte viața distinsului răposat, a cărui ducere dela noi sərbătorim azi. Ziua și nóptea în zile de bucurie, precum și în cele multe de întristare, Ioan Paraschiv era tot-deuna gata să conlucre pentru binele națiunei și bisericeii sale.

Născut la anul 1835 din părinți neguțători fruntași de aici, Ioan Paraschiv a studiat clasele gimnasiale în Sibiu, după absolvarea cărora studiă la Academia de drept de acolo, apoi la Universitatea din Budapesta, pregătindu-se pentru cariera juridică. După absolvirea sciințelor juridice, éráși întorcend-se acasă, a intrat ca vice-notar la Magistratul de aici, mai apoi notar și în urmă sub-jude la judecătoria cercuală de aici, care post l'a purtat până la 1896, când voind a-și petrece restul zilelor sale în liniște, s'a retras la odihna bine meritată.

Oficiul public, la care a fost chemat după învățătura și calificațiunea sa, Ioan Paraschiv în totdeuna l'a îndeplinit cu zel și consciențiositate, spre binele poporului și spre mulțumirea superiorilor săi.

La anul 1864 a pășit la fericita că-

sătorie cu juna Eugenia, fiica protopopului gr. cat. din Zlatna, mai apoi canonic capitular în Blășiú, Gregoriu Mihali. Părechea fericită, ca fericirea să fie completă, a binecuvântat-o Dumneșeu cu doi gemeni, Gregoriu și Ana. Ioan Paraschiv acum se credea deplin fericit, și cum nu, când pozițiune onorifică avea, de stare materială mulțumitoare se mai bucura, și mai pe sus, în casa sa domnea binecuvântare și fericire. Dér vai, ursită ómenescă!! Flórea fericirii depline nu înfloreșce nicăiri pe pământ. Fericirea lui Ión Paraschiv nu ținú mult, căci în timpul când se credea mai fericit, în timpul vieții celei mai senine, cerul fericirii sale s'a întunecat, lovindu-l cea mai crudă lovitură a sórței.

Fiica sa Ana, lovită de morb repetin și greu, tú răpită de nemilósa mórte din brațele părinților săi în vârsta cea mai frumoșă, în anii fecioriei. Ii mai rămase acum băiatul Gregoriu, cu acesta se mângăia în nefericirea ce l'a ajuns; în jurul acestuia singur îngrădea acum ilusiunile sale de mulțumire și fericire, dér nici această fericire nu i-a fost dat s'o guste până în sfîrșit. În cartea ursitei ómenesci a fost scris altcum. A fost scris, ca și unica speranță ăa fericirii să i-se răpscă, și față de el a trebuit să se îndeplinescă cuvintele poetului: „Bucurie, bucurie, vorbă frumoșă 'n pustie, pe tot locul te-am căutat, nicăiri nu te-am aflat“. Căci nu mult după răposarea soarei sale, frațele său gémén Gregoriu, după o bóla îndelungată, la anul 1889 se duse și el la dēnsa, la locașul cel vecinic.

Prin acesta s'a stins și ultima scântee a fericirii sale. Acum nefericirea lui Ión Paraschiv a fost completă, de acum pentru el și credincioșii sa sóția n'a mai fost nici o atragere, nici o plăcere către ceste pământesci.

Ioan Paraschiv, ca funcționar public de stat, a sciut aduce în legătură datorințele către serviciul public cu cele către națiunea și biserica sa. Îl vedem în toate întrunirile românesci de aici, lucrând și contribuind cu înțelepciunea sa la deșteptarea și fericirea poporului său. Îl vedem în congresele și sinódele noastre bisericesci. Dela anul 1866 până la trecerea sa din viață a ocupat locul de prim-epitrop al Bisericeii de aici. Aici și-a dat el silința să-și valideze totă priceperea și tótă forța sa.

El a sciut, că pentru poporul nostru azi biserica e singurul scut, biserica e fôrțărăta tare, în care mai pôte astăzi și poporul găsi scăpare și alinare. Fôrțărăta asta și-a dat prim-epitropul silința ca să-o întărescă. Dér, jalnicilor ascultători, cuvântul meu e prea slab, ca să Vă descriu frumoșele rezultate, la cari a ajuns biserica noastră, sub epitropia lui Ión Paraschiv; cuvântul meu e prea debil ca să vé pot descrie fidel ródele îmbelșugate, ce le-a realizat pentru biserică înțeleptul epitrop.

La anul 1866 a luat Ioan Paraschiv lada bisericeii. Biserica avea o avere de 4000 fl., și cea mai mare parte în obligațiuni nesigure; era o școlă mică, întunecóșă, prin biserică te împedecai și nu era nici o podóbă din cele ce se cuvine să fie în casa lui Dumneșeu. Dér, oh minune! Sub Epitropia și îngrijirea lui Ioan Paraschiv s'au acoperit turnurile cu tinichea, s'au podit bisericile, s'a făcut și în urmă s'a renovat acest iconostas frumos și prețios; cu un cuvânt, bisericile s'au adus în stare frumoșă și corăspundătoare. S'a cumpărat moșie la biserică, s'a pardosit cimitierul, și s'a făcut lucrul cel mai însemnat și pretuit pentru popor: în locul școlii celei mici și ruinate, s'a ridicat acel edificiu măreț, școlă care stă lângă această sfântă biserică, ca și o fică credincioșă lângă mama sa. Școlă noastră de aci va forma pururea un mărgăritar scump în coróna meritelor epitropului Ioan Paraschiv. Avera nesigură de 4000 fl., sub epitropia lui Ioan Paraschiv crescu, ca prin minune, la 70.000 fl.

Dér vai, lume ticălóșă! Sórtea amară a tuturor ómenilor meritoși nu l'a cruțat nici pe epitropul harnic și consciențios. Pe lângă toate ostenele și alergările sale pentru biserică, pe lângă toate meritele sale

din partea ómenilor, póte în loc de mulțămire, a întâmpinat nemulțumire, în loc de recunoștință — osindă. Dér ai scăpat acum suflet nobil, de tóte; faptele tale sunt momente, carí în veci vor improspéta amințirea ta. Tatăl cereșc, care le cunoșce, și-le va răspláti după merit. Scím, că sórtea ta acésta o s'e ne ajungá pe toți; lucrám, alergám și facem tot ce ne stá în putință pentru împlinirea datorințelor nóstre și, în loc de mulțamită, osindă ne va fi plata. Dér precum nici tu, asemenea nici noi nu lucrám, ca s'e primim răsplata dela ómeni, ci urmând Domnului Isus Christos: față de contrarii nóstri dicem: „Domne iartá-i, că nu sciu ce fac“, dér răsplata o așteptám dela Tatál, care sigur ni-o va și da la arátare.

V'am arátat, jalnicí asultátori, cine a fost Ioan Paraschiv pentru bisericá, după care ne vine s'e punem îngrijíți întrebarea: óre cine îl va înlocui în viitor?

S'e rugám pe Dumneđu s'e nu las'e pe acéști popor nici de aci înainte fárá învătător și conducător. De aceea vom modera jalea și tânguirile nóstre cu credința și nádejdea aceea, care trebuie s'e caracterizeze pe omul creștin, cu atât mai vértos, că scím, că mórtea este sórtea comuná a omului pe pámént, cáreia suntem supuși cu toții, tineri, bétráni, bărbați și femei, și mai ales decó ne reamintim cuvântul Domnului nostru Isus Christos: „Eu sunt mângárea și viéta, cea ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi“.

Dér s'e nu te mai rețin, călétor obosit, cáci sciu, că după multele oboseli, suferințe și lovituri, dorescí acuma o odihná neconturbatá. Dér ce șovăsești? Grábesce spre odihná și totuși nu te poți despărți de acéști lume, în care n'ai avut nici o bucuriá, nici o mângáere. Oh! Înțeleg șováirea ta, durerea prea mare a iubitei și credincioșei tale soții te reține, nu poți pleca fárá a-ți lua ultimul rémas bun dela iubíții t'ei rémași în viéta.

Rémas bun dér, înainte de tóte, ție buná și înțeleptá soția, ție celei mai adénc lovitá de ságéta acestei despărțiri; tu, scumpa mea soție, prin silința ta neobositá, prin chivernisirea înțeleptá a casei tale, prin modestia, moderațiunea și cumpertéu ai întârit cuvântul înțeleptului împérat din vechime, că „o femeie înțeleptá cumund de aur este pe creștetul bárbatului s'eu“. O! Iubita mea soție! Cât de repede, ca un vis trecurá cei 35 de ani ai fericitei nóstre căsătorii, și étá, după ostenelele nóstre credeam s'e ne odihnám și noi puținel la umbra pomilor sádiți de noi în grádina acestei vieți, dér nemilóea mórte táia firul conviețuirii nóstre, ca s'e se împlinésce Scriptura: „Când dobândim lumea, atunci în grópá ne sáláșluim“. Eu merg, scumpa mea, la viață fárá durere, fárá întristare și fárá suspinare, și tu rămái în lumea valurilor și a durerilor, pentru a purta mai departe lupta vieții. Sciu, că este grea lupta acésta, dér, ca și până acuma, stái tare în credință, și Domnul va alina durerea ta.

Acum te rog cu lacrimi, primesece ultima mea sárutare și mulțamită pentru tóte ostenelele și jertfele pentru mine și pentru tóte câte îți voi fi greșit, iértá-mé, ca și Tatál cel cereșc s'e-ți ierte greșelile tale.

Rémas bun, întristatele mele suróri, cumnatá, nepóți, nepóte, veri, verișóre și tóte rudeniile, și mulțámindu-vé pentru tótá iubirea vóstrá, V'é rog și pe voi, ca pentru cele ce v'é voi fi greșit s'e-mi dáți iertare. Acum mé îndrept cátrá voi, iubíții mei concetățeni, iubíții mei frați, iubíții mei cunoscuți de pretutindení, mai ales ție, iubítului meu popor român din acest oraș, pentru care mi-am dat tótá silința, ca după priceperea și puterile mele s'e lucr'u pentru binele t'eu și al bisericei tale. La despărțirea mea vecinicá dela voi v'é mai spun odatá ceea-ce des v'am gráit în viéta: „iubíții-vé bisericá și unii pe alții între voi, și într'aceea v'é puneți tótá nádejdea.“ Ér cu cuvintele apostolului V'é rog pe voi, fraților, s'e cunoșceți pe cei ce se obosese pentru voi, aduceți-vé aminte de mai marii voștri, cari au gráit voué cuvântul Domnului: „pe aceia îi ascultați și v'é plecați lor, că aceia priveghiézá peste sufletele

vóstre“. Póte voi fi greșit și față de voi ceva, de aceea v'é rog s'e mé ertați, ca și Dumneđu s'e erte pécatele vóstre.

Dér cátrá sérá este și nu te mai putem reținé, scumpul nostru, și nici cu tine nu putem merge împreună. Pasá dér, iubite călétor, cátrá viéta vecinicá, naia este gata s'e te transporte la limanul fericirei, de care Atot-Puternicul s'e te învrednicésce acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Pilde și învățături.

Cum s'e-ți fu recunoscător? Un moșnég se ducea odatá la mórá c'un sac de bucate. Asinul, pe care se afla sacul, se potolén, și sacul cădú jos de pe asin. Bietul moșnég nu scia ce s'e fácă; singur nu putea ridica sacul pe asin, în drum încá nu-l putea lása și s'e se întórcé în sat, ca s'e chieame pe cineva într'ajutor. Sta pe loc și privia înainte și înapoi.

Pe drum venia călare pe un cal frumos un domn, îmbrácat în baine pompóse. Bétránul nu îndrăznea s'e-l róge, ca s'e-i sará într'ajutor. Călárețul însă înțelese, ce este de fácut, el era nobil nu numai din nascere, ci era un adevérat om nobil, era nobil de inimá; el s'e dete jos de pe cal, fárá ca s'e fie rugat, și ajutá bétránului, ca s'e puná sacul pe asin. Bietul moșnég nu scia cum s'e-i mulțámésceá; își luá pálária de pe cap și mulțámind frumos díse:

— „Cum s'e-ți fu recunoscător pentru acéști binefacere?“

— „Fórte ușor“, răspunse domnul; „decá aști pe cineva în asemenea nécaz, cugetá-ți că sunt eu, și ajutá i precum ți-am ajutat și eu ție. Atunci imi vei fi recunoscător“.

Și gluma s'e fie de folos și spre bine. Un tiner engles de vre-o 20 de ani, se primbla odatá cu profesorul Dúrang în împrejurimea orașelului Lausanne. Mergénd ei pe drum confundáți într'o conversațiune seriósá, zăríră de marginea drumului o páreche de cisme pline de noroiu.

Cismele erau ale unui țéran sérac, care se vedea lucrând pe un ogor din apropiere.

Era pe vremea prândului. — „Domnule profesor“, díse studentul, „s'e facem o glumá cu omul acesta, s'e-i ascundem cismele după gardul de alátura și ridem de nedumerirea și nécazul în care s'e va găsi el, nesfându-le“.

— „Prietine“, grál atunci Dúrang, „nu e bine s'e ne batem joc de ómenii sérac“. Ascultá, decá e vorba de glumá, s'e-ți dau eu un sfát, s'e facem o glumá vrednicá de noi.

„Pune în fiesce care cismá câte un taler și apoi s'e ne ascundem“.

Bogatului tiner engles îi plăcú sfatul; el puse în fiá care cismá câte-un taler și apoi se ascuserá améndoi după gardul din apropiere.

Bietul țéran obosit de munca cea grea și rupt de fóme, încetá cu lucrul, și de abia tirindu-și piciórele, veni s'e și ia zábunul și cismele.

Incepú s'e se încalțe, își viri piciorul într'o cismá, dér simți, că ceva tare îl glodesce la talpá; scóse cisma, băgá mána în ea și dedú peste taler. Bietul țéran se mirá, se uitá la taler și pe-o parte și pe alta, și nu-i venia s'e-și cređá ochilor; aruncá ochii înaprejur, dér nu zări pe nimenea, puse banul în buzunar și începú s'e se încalțe și cu cealaltá cismá.

Mare fú mirarea lui, când găsi și în acésta un taler.

Sérmanul țéran pétruns de un adevérat simț de mulțámire, cădú în genunchi și díse:

„O! Dómne, Dumneđu nostru, tu scii, că copiii mei n'au pánea de lipsá și că soția mea zace greu bol-

navă. Tu Párinte cereșc mi-ai trimis acest ajutor; sufletul meu simte cât ești Tu de bun și nu va înceta nici odatá cu recunoștința cátrá tine“.

Lacrimi de bucuriá curgeau pe obraji tinéruului engles, adénc mișcat de cele véđute.

— „Ce díci, prietine“, grál profesorul, și s'e uitá țintă în ochii lui.

— „Domnule profesor, nici când nu voi uita bunul sfát și învățatura, ce mi-ai dat astáđi“.

Semințe economice.

— Avis. —

Cu provocare la înscințarea nóstrá din 8 Februarie a. e., ne luám voce a vesti pe membrii Reuniunii nóstre agricole, că am prelungit terminul de 10 Martie până la 25 Martie n. e., termin, până la care sunt a-se însainta aici cererile pentru distribuția în mod gratuit a séménței de trifoi, napí de nutreț, luțerná, cum și a séménței de cânepá italianá.

Cu o cale aducem la cunoșcința economilor nóstri, că subscrișul comitet gata este a mijloci pentru orí și cine 'i se va adresa procurarea articilor economici amintiți mai jos, lângá cari însemnám și prețurile:

- 1) Séménță de luțerná francesá, prima calitate: 1 chilogram 85 cr., 100 chlgr. 82 fl. 50 cr.
- 2) Séménță de luțerná italianá, 1 chlgr. 83 cr., 100 chlgr. 80 fl. 50 cr.
- 3) Séménță de napí de nutreț, soiul „Oberndorfer“, galbiní originali, 1 chlgr. 47 cr., 100 chlgr. 43 fl.
- 4) De aceeași, roșii, 1 chlgr. 50 cr., 100 chlgr. 47 fl. 50.
- 5) Séménță de napí de nutreț, soiul uriaș de Eckendorf, 1 chlgr. 60 cr., 100 chlgr. 55 fl.
- 6) Séménță de napí de zăhar „Mastfutter“, 1 chlgr. 35 cr., 100 chlgr. 30 fl.
- 7) Séménță de trifoiú, roșu (ungurésceá) plombatá de stat, 1 chlgr. 60 cr., 100 chlgr. 55 fl.
- 8) Séménță de trifoiú aceeași, cea mai finá calitate, 1 chlgr. 70 cr., 100 chl. 64 fl.
- 9) Séménță de iarbá francesá, prima calitate 1 chlgr. 28 cr., 100 chlgr. 25 fl.
- 10) Séménță de ierbá englesá, prima calitate 1 chlgr. 28 cr., 100 chlgr. 25 fl.
- 11) Séménță de cânepá italianá, 1 chl. 22 cr.

La întrevinerea și sfatul nostru, societatea románá comercialá de aici „Concordia“ a procurat în mare semințele amintite de calitatea aceea cea mai bună, dela firme bine acreditate.

Doritorii, cari vor trimite la adresa subscrișului comitet prețul, cum și 6 cr. pentru buletinul de expediția, 1 cr. de chl. pentru pachetare și 2 cr. taxa de imanuare postalá — vor primi articlii comandați cu réintórcerea poștei.

În scopul de-a împáménteni și la noi vestitul orz de Hanna, atât de prețios și căutat din partea berarilor, și care — experiența a dovedit — reușese la noi în deplin, subscrișul comitet a procurat 10 hectl. séménță de orz, de-adreptul din Hanna, și își ia voce a recerca mai ales pe economii nóstri mai inteligenti, s'e încépá cultura acestei plante rentabile. Membrii Reuniunii și eventual alți doritori sunt poștiți a-se adresa aici în scopul procurárei. Cu transport cu tot orzul procurat ne costá 9 fl. 50 cr., cu care preț îl și îmbiem, cu adausul, că séménța se póte procura în câtățimi de câte cel puțin 20 litre á 9 1/2 cr. loco, Sibíu. Speșele de pachetare și expediție 25 cr. la 20 litre.

Sibíu, 6 Martie n. 1899.
Comitetul central al „Reuniunii románe de agriculturá din comitatul Sibíu“.
Dem. Comșa, V. Tordășianu,
președinte. secretar.

POSTA REDACȚIUNEI.
Mai multora. Imbulzirea de material ne silesece a amána publicarea mai multor corespondențe, articli și raporturi. Rugám pe autori s'e aibá pacință, cáci ce o fi de publicat se va publica pe rând.

Lite raturá.

Un capitol din Contabilitatea duplá de I. C. Panțu, prof. la școala comercialá superióră din loc. O broșurá de 82 pagini 8º mare, în care se tractézá principiile contabilitáții duple ilustrate cu diferite exemple, pe cari studiindu-le cu atenziune, póte orí și cine s'e învețe contabilitatea, adecá ținerea socotelor în economia proprie și în afacerile comerciale. O recomandám tuturor, cari au daraveri comerciale. Prețul 50 cr. + 5 cr. porto. — De véndare la Administrația foii noastre, la librăria N. I. Ciurcu, Brașov, și la Tipografia archidieceșaná în Sibíu.

„Curs complet de corespondența comercialá“, de I. C. Panțu, prof. la școala com. superióră din Brașov. O carte octav mare de 17 cóle de tipar, de tot instructivá pentru comercianți și pentru alții, cari stau în legáture de afaceri cu vre-o bancá, terminii comerciali. Conține modele de circulare scrisori de informațiuni, recomandáțiunii și acreditive; scrisori în comerțul de mărfuri, comisiune și expedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede și cupóne etc. O recomandám tuturor, cari se interesezá de afacerile de comerț. Se aflá de véndare și la administrația „Gazetei“. Prețul 1 fl. 60 cr.

CĂLINDARUL PLUGARULUI
pe anu 1899 se póte procura dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov, cu prețul de 25 cr. (cu posta 30 cr.)
(Véndătorii primesc rabatul cuvenit.)

Noul călindar, întocmit anume pentru trebuințele poporului nostru — înafará de partea calenderisticá, cu térgurile, semnele timpului, diferite povețe economice pentru fiá-care luná și alte multe, — cuprinde încá un bogat material cu articlii prețioși din sfera plugáritului, grádinaritului, a economiei de vite, a economiei casnice etc.; apoi din istoria lumii, poesii de dragoste, eroice și glumețe de cei mai renumiți scriitorí ai nóstri; articli și povețe pentru pástrarea sánătății și averii etc. La fine urmézá diverse, glume și anuțuri. Pe pagina primá se aflá portretul nemuritorului Simion Bárnauțiu, ér în text o frumósá biografía a lui.

Călendarul săptămáneii
MARTIE. are 31 zile. GERMÉNAR.

Dilele	Călend. iul. v.	Călend. Greger.
Dom.	28 S. pár. Vasiliu	12 Látare. Greg.
Luni	1 † Cuv. Eudochia	13 Rosina
Márți	2 Sf. Teodot, Ciril	14 Matild
Mér	3 S. Eutrop, Vabil	15 M. Longin
Joi.	4 C. p. Gherasim	16 Henrieta
Viner	5 Sf. Mart. Conou	17 Gertruda
Sám.	6 S. 42 martiri	18 Alecsandru

Prețurile cerealelor din piața Brașov.
Din 10 Martie 1899.

Mésura séu greutatea	Calitatea.	Valuta austri.	
		fl.	cr.
1 H. L.	Grál cel mai frumos	7	60
	Grán mijlociu	7	30
	Grán mai slab	7	—
	Gráu mestecat	4	70
	Sécará frumósá	5	40
	Sécará mijlociá	5	10
	Orz frumos	3	40
	Orz mijlociu	3	10
	Ovés frumos	2	—
	Ovés mijlociu	1	80
	Chicruz	3	40
	Málaiu	3	80
Mázare	6	50	
Linte	12	—	
Fasole	4	50	
Séménță de in	7	50	
Séménță de cânepá	4	50	
Cartofi	—	95	
Mázriche	—	—	
1 kiló	Carne de vitá	—	46
	Carne de porc	—	52
100 kil.	Carne de berbec	—	—
	Séu de vitá prospét	20	—
„	Séu de vitá topit	32	—

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 8 Martie n. 1899

Semănțe	Urtăreasă	Prețul pe 100 oblog.	dela până
Grân Bănățenească	80	10.55	10.60
Grân dela Tisa	80	10.60	10.70
Grân de Pestra	80	10.55	10.65
Grân de Albașterea	80	10.55	10.65
Grân de Băceke	80	—	—
Grân ung. de no-că	80	—	—
Grân românesc	80	—	—

Șemințe vechi ori nouă	soiul	Prețul pe 100 oblog.	dela până
Săcără	nutret	70-72	8.85
Orz	de vinșă	62-64	6.20
Orz	de herș	64.68	6.80
Orz	de herș	64.68	7.60
Orz	de herș	64.68	8.40
Orz	de herș	64.68	6.15

Produsele	Soiul	Prețul pe 100 oblog.	dela până
Sem. de trif.	Luterenă ungar	42	54
transilvană			
bănățenească			
rosă		42	45
rabnat dupin			
Olea de rap.	dela Pestă	54.50	55
Cheu de in.	dela Pesta	46	46.50
Uns. de porc.	dela Pesta	54	54
Slănină	afumată		
Soc	din Bosnia în buci	8.50	8.76
Praze	din Serbia în saci	7	7.25
Licuar	siavon nou	13.25	13.50
Nuci	bănățenească	10	10
Gogoși	din Ungaria		
Miere	ungurească		
	sârbească		
	brută		
	gălbuiă strecoasă		
	de Kossau		
	brut		
	Eroldiște de spirt		

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Martie 1899.

Renta ung. de aur 4% 119.75
 Renta de corone ung. 4% 97.75
 Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% 121.50
 Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2% 101.10
 Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. etais. 120.40
 Bonuri rurale ungare 4% 96.60

Bonuri rurale croate-slavone 97.—
 Impr. ung. cu premii 162.—
 Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin 141.50
 Renta de argint austr. 101.05
 Renta de hârtie austr. 100.85
 Renta de aur austr. 120.—
 Losuri din 1880. 140.—
 Acții de-ale Băncei austro-ungară 921.—
 Acții de-ale Băncei ung. de credit. 396.—
 Acții de-ale Băncei austr. de credit. 367.75
 Napoleondori 9.55 1/2
 Mărc imperială germană 58.97 1/2
 London vista 120.45
 Paris vista 47.75
 Renta de corone austr. 4% 101.10
 Note italiene 44.20

Cursul pieței Brașov.

Din 11 Martie 1899.

Banota rom. Cump. 9.47 Vând. 9.49
 Argint român. Cump. 9.43 Vând. 9.45
 Napoleondori. Cump. 9.52 Vând. 9.55
 Galbeni Cump. 5.60 Vând. 5.65
 Ruble Rusești Cump. 127.— Vând. —
 Mărc germane Cump. 58.50 Vând. —
 Lire turcești Cump. 10.72 Vând. —
 Serbis. fone. Albina 5% 101.— Vând. 102.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
 Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Vinul,

Vina,

Vinul.

a pute prinde post și săracii cu un pă.

har de vin, și nu cu rachiu și olă.

ină, am determinat a vinde litra de

din anul trecut, **Vin numai cu 28 cr.**

er oțet de 32° numai cu 30 cr.

Axentie Severu
Strada Postavului (Romuri) 10

Aduc la cunoștința omenilor es-
 perți precum și fie-căruia care are
 necesitate de un **ciasornic bun**, ca
 numai singur eu am de vânzare,
fi. 5.25

Ciasornice Remontoir-Goldin,
 nvenție nouă de iubileu. Aceste ciasornice
 cu capre dublu sunt așa de splendidi și ele-
 gant încât nici specialiștii nu le pot
 distinge de cele veritabile de aur. Capacu-
 rile ciselate de minune nu-și schimbă culoarea.
 Pentru mesul regulat dau în scris
 o garanție de 3 ani —
Prețul unui ciasornic cu lanț dublu-Goldin
numai fi. 5.25.

La fie-care ciasornic învoldat gratis. Se
 poate căpata numai del- singurul depou
Alfred Fischer Wien I., Adiergasse Nr. 70.

Trimitere cu Rambursă. — Lu cas de neconvenabil se restituie bani.

Schimbare de local!

Subscrisul aduc la cunoștința On. clientele, că mi-am
 strămutat atelierul meu de **croitorie bărbătească** în
Strada Orfanilor (Scheilor) Nr. 5 alături de Restaur. „Im-
 peratul Roman”.

Tot-odată recomand On. clientelă, că mi-au sosit pen-
 tru sezonul de primăvară un frumos **asortiment de**
stofe mai mult englezești, fabricație nouă și cu de-
 semnuri moderne.
 Comanda se execută, ca și până acum, prompt și
 cu **prețuri** cât se poate de reduse.

Cu stimă
George Bucă,
 croitor bărbătesc, Str. Orfanilor Nr. 5.

Marea bancrută!

New-York și Londra nu lăsat necruțat nici continentul europă și
 marea fabrică de argintărie s'a vădit necesită să dăruiască întregul ei.
 Ea sunt imortnelor să îndepănușe acest mandat.

- Eu trimit:** prin urmare ori cui, următoarele obiecte pentru mica
- 6 cuite fine de masă cu lemn
 - 6 furculițe de argint patent ame-rican dintr'o bucată.
 - 6 linguri de argint patent ame-rican,
 - 12 ligurițe de argint pentru oa-șea patent american
 - 1 lingură de argint pentru supă patent american,
 - 44 bucuți la uu loc fi. 6.60
- Tote cele 44 de obiecte sus amintite au costat mai înainte fi. 40 și acum se pot cumpăra pe prețul bagatel de fi. 6.60.
 Argintul patent american este uu metal alb, care își pă-ștrăză
 cu orea argintului 25 de ani, deșpre ceea ce se garantăză.
 Cea mai bună dovadă, că acest inserat **nu e șartănie,**
 mă sunt îndatorat în public, că ori cine, cărui nu-l conviece maria
 îi trimit banii inepoi, nimeni însă se nu treacă cu vederea ocașiu-
 nea av-ăta favorabilă, de aș procura această garnitură pompoșă,
 care ou deosebire se potrivește pentru

Dar de nuntă și cadouri ocașionale!

Depou numai la **A. HIRSCHBERG-S**
 Haupt-Agentur der Vereinigten amerik
 Patent-Silber-waarenfabriken.
W I E N,
 II., Rembrandtstrasse 19/D.

Se trimite în provincia numai ou rambursă postală eșu ou trimiterea sumei înainte.
 Praful de curățit aceste obiecte 10 or.
Veritabil numai ou marca:

Estres din scrisorile de recunoștință.
 Sunt forte mulțamit ou trimiterea garniturii, și s'ămi mai trimiți încă
 o garnitură ou fi. 6.60. — Kolozsvar. Ecsiens Baronin Bánffy.
 Ce mi-ați trimis, m'ămi primit și sunt forte mulțamit
 G.ád., Ungaria) I septembrie 1898.
 Garnitura am primit, sunt forte mulțamit. Trimitetiș din nou mai multă.
 Budapest, I, Strada principală. Dr. Alois Pakert, medic miștar c. și r.

Firmă fundată în anul 1833.

Adolf Resch

Giuvaergiu
Braşov, Strada Porţii Nr. 7.

Asortiment foarte frumos.

Asortiment bogat

de giuvaericele, obiecte de aur şi argint, clasor-nice de buzunar elveţiane, asortiment foarte frumos.

Deposit de argintărie fină Cristofl, argintărie Alyana 1-a calitate din fabrica Brendorf, precum şi argintărie China calitate mai ieftină.

Cumperătură de obiecte vechi: de aur şi argint, petri scumpe, margăritar, monede vechi şi tot-felul de antichităţi. Suflat cu aur solid, cu argint, legal cu nikel, aramă pe cale electrică.

Tote reparaturile ce cad în bransa de sus, se execută ieftin şi prompt.

— Gravuri în pētră şi metal. —

Specialitate: Confectionare de obiecte bisericesti şi arume: Candele, cădelnițe, cruci, potire e. c. etc.

— Braşov, Strada Porţii Nr. 7. —

Obiecte bisericesti.

NOU! NOU! NOU!

FANFARA HARMONICA

nou soi de Harmonică deschidătoare,

cu două rânduri de trompete brillante acoperit cu claviatură cu 16 inele şi 2 stele, 10 taste, 40 de voci, 2 baste, 2 registre, mâner de claviatură cu spirală garantată, că nu se sparge. D. R. G. M. Nr. 47466. 2 burdufe duble cu garnitură şi inchişături, muzică de voce dublă (2 corale), ton de orgă, mărime 35 cm., din cauza marelui vânzător pe preţul estin de

numai 6 Lei 25 Bani

de bucată. Acest format de harmonică cu claviatură deschisă de nikel mult mai grandios, ca oferit din alte părţi, asemenea numai 6 Lei 25 Bani, harmonică 3 chorală, noutate grandioasă, 3 registre veritabile contra-basse numai Lei 7 şi 50 Bani. Harmonică 4 chorale cu 4 registre veritabile, ton de tot felul de Harmonium numai 10 Lei. Harmonică-Orchestra 6 chorale cu 6 registre veritabile numai 15 Lei. Instrument artistic cu 2 rânduri, cu 19 taste, 4 contrabasse, muzică splendă de concert numai 12 Lei 50 Bani; cu 21 taste 43 Lei 50 Bani. Ambalajiu şi metoda de a învăţa singur gratis. Port pentru un instrument 2 Lei. Joe de clopoţel cu mecanică nouă D. R. G. M. Nr. 85928 numai 40 Bani separat. Preţ curent pentru noutăţi de harmonice gratis şi franco.

Nu comandaţi la comercianţi mici, ci cumpăraţi direct dela

HEINR. SUHR, Neuenrade 271 (Germania),
Fabrică de instrumente musicale. 522.2-6.

Dovedesce, că e cel mai vechiu şi cel mai mare magazin în bransa această.

Gazeta Transilvaniei cu numărul à 5 cr. se vinde la librăria Nic. I. Ciurcu şi la Eremias Nepoţii.

Pasta Pompadour

inventată de Dr. A. Rix.

Acest mijloc de infrumşetare, produce după întrebuiţare o **colore vie şi sănătoasă a feţei şi rămâne frumoasă**, şi o scutesce de increţituri.

Delătură pistrii de pe obraz. Preţul unui borcan **1 fl. 50 cr.** — Se capătă pretutindenea. Unde nu e deposit, să se adreseze la

RIX în Viena,
Praterstrasse 16.

S'a sfîrşit cu tusea!

Cel mai bun mijloc de casă snt

Bombone de cēpă

veritabile ale lui

Oscar Tietze,

care au efect grabnic contra tusei, răguşelei, flemei etc. Numai pregătirea specială a bombonelor mele asigură efectul. Fiă-care observe numele **Oscar Tietze** şi **marca cepei**, de-ore-ce există imitaţii stricaciose.

In pachete à 20 şi 40 cr.

Depot principal:
F. Krizan farmacist, Kromsier.

Deposit în Braşov şi în cele mai multe Farmacii, Drogerii şi Băcăni din Austro-Ungaria. 12—20,473.

!! Ne mai auditi !!

191 obiecte splendide cu fl. 2.20.

- 1 Ciasornic aurit cu garanţa de 3 ani.
- 1 lanţ aurit.
- 1 etui de figare.
- 1 oglindă fără de toaletă în etui.
- 1 notes legat în pânză engl.
- 1 garnitură de b.toni prima Double aur.
- 1 părechă cercei din prima Double aur cu petri imit.
- 1 garnitură de scris.
- 1 săpun parfumat.
- 22 condee pachetate original.
- 25 coli hârtie fină.
- 50 obiecte trebuincioase la gospodărie

Aceste 191 obiecte liferéză numai cu fl. 2 20 (un ciasornic singur valoréză atât) Casa elveţiană de Export:

H. Scheuer, Krakau.
Josefsgasse 46.

Ce nu convine să primesce îndăreţ.
6—10,480.

Marele magazin de încălţăminte a lui

I. Sabadeanu în Braşov,

(Nr. 10) Strada Porţii (Nr. 10),

care prin soliditatea sa în curs de 30 de ani, de când există pe piaţa Braşovului, şi a câştigat în totă Austro-Ungaria şi România un renume bun. Recomandă onor. public

marele assortiment de încălţăminte, garantate

de solide şi moderne,

pentru **bărbaţi, dame şi copii**, pentru **mire şi mirésă** pentru dans, gimnastică, casă şi pentru ateliere (lucrătoare) etc. etc. toate cu preţuri foarte moderate, ce se pōte vedé, din consemnarea preţurilor cător-va articuli precum urméză:

Pentru bărbaţi:

Ghete de pele vachs, tari, în cuie lucrate cu gumă dela fl. 2.95 în sus

" " " " în besătzuri, cu s. fără nast. " fl. 3.50 "

" " " " " " " " cu şinore " fl. 4.— "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 4.50 "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 5.— "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 4.80 "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 5.50 "

Pantofi de pele vachs în cuie lucrate " fl. 3.— "

" " " " galbene " fl. 3.60 "

" " " " lac salon fine cusute " fl. 4.50 "

Cisme lungi de pele juft rus. talpă dublă " fl. 7.50 "

" " " " de postav de stiria cu pele în jur " fl. 7.50 "

" " " " de drum peste ghete de purtat, din postav " fl. 4.— "

" " " " de copii mici fl. 2.60, de copii mari " fl. 2.80 "

Galoci de bărbaţi de Viena fl. 2.— rusesco " fl. 2.80 "

Şoşoni " " " " " " " " " " " " " fl. 3.80 "

Pantofi pentru gimnast. cu talpă de gumă rus. " fl. 1.25 "

" " " " de pânză rusescă grosă cu talpă de pele " fl. 1.20 "

in ţinţe lucr. pânză neagră seu cafenie cu vîrfuri " fl. 1.20 "

Pantofi de casă de pele ori păsă, de stofă " fl. 1.— "

Pentru dame:

Ghete de pele patentă seu viţel în besătz cu gumă dela fl. 2.85 în sus

" " " " " " " " " " " " " " fl. 2.85 în sus

" " " " " " " " " " " " " " fl. 3.80 "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 3.50 "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 4.— "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 4.50 "

" " " " " " " " " " " " " " fl. 4.50 "

Pantofi de pele tari pentru stradă în cuie " fl. 2.50 "

" " " " galbenă " " " " " fl. 2.60 "

" " " " fine pentru dans uşore " fl. 1.80 "

" " " " de lac salon pent. dans uşore " fl. 2.20 "

" " " " atlas seu mătasa albă pen. mirese " fl. 2.50 "

" " " " lac cu spangen pentru stradă " fl. 3.20 "

" " " " pentru gimnastică negri seu cafeni talpă de gumă dela fl. 1.20 "

" " " " de pânză rus. grōse, neagră seu cafenie in cuie p. gymn. stradă şi atelier dela fl. 1.10 "

" " " " pentru casă, de stofe de păsă, de pele " fl. —.90 "

Ghete de Brūnel cu gumă " " " " " fl. 2.80 "

Pantofi de " " " " " " " " " fl. 2.— "

Ghete de pele pentru fetiţe mai mari " fl. 2.60 "

" " " " " " " " " " " fl. 1.60 "

Pantofi de copii dela 40 cr., 65 cr., 85 cr. " fl. 1.20 "

Mare alegere în încălţăminte de băieţi, fete şi copii,

în diferite colori, forme, calităţi, cu preţuri reduse.

Specialităţi încălţăminte de lues fabricate: Viena, Carlsbad, Paris, Berlin, Petersburg, etc. din pele Chevreau, Vachs, şi din Lac de salon, în diferite colori şi faşon modern, se află în mare alegere şi se pōte comanda şi după măsură directe din aceste fabrici.

Depositul de Galoci şi Şoşoni de gumă rusescă, al celei mai renumita fabrică de gumă din Petersburg, se află pentru tot Ardealul numai la sus numită firmă, unde se vinde fie-care păreche sub garanţa, pentru durabilitate cu preţ moderat.

Reparaturi şi comande

după măsură se primesc şi se efectuează prin un măestru dibaciū cu prompteţă.

— Comanda din afară de Braşov se efectuează prompt, însă numai cu rambursă; încălţăminte neconvenabile se primesc francat înapoi spre schimbare, eventual se înapoiază valoarea. — La comande din afară trebuie următoarele arătat: de ce preţ? din ce pele? ce formă? ascuţir seu rotund? în besetz seu simplu? cu talpă grōse seu subţire. Ca măsură să pōte trimite un papuc vechiū cu posta ca: „Mustă fără valōre“ cu 5 cr. De ajuns este şi arătarea Numărului încălţăminte, care cumpărătorul de obicei procură din prăvălii de încălţăminte. Altcum pōte ori şi ce laic lua măsura piciorului cu centimetru seu cu o faşia de hârtia măsurând partea piciorului pe din năuru dela mijlocul calcăului până la vîrfu degetului cel mare, peste talpe şi degete, peste glesne, peste calcăiū şi peste pulpe, trimiţend această măsură prin epistolă se pōte efectua comanda după dorinţă.